

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2021. gada 22. decembrī
(OR. en)

15296/21

**Starpiestāžu lieta:
2021/0434(CNS)**

**FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217**

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2021. gada 22. decembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2021) 565 final
Temats:	Priekšlikums PADOMES DIREKTĪVA, ar ko paredz noteikumus ar mērķi novērst čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām un groza Direktīvu 2011/16/ES

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2021) 565 *final*.

Pielikumā: COM(2021) 565 *final*

Briselē, 22.12.2021.
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko paredz noteikumus ar mērķi novērst čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu
nodokļu vajadzībām un groza Direktīvu 2011/16/ES**

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropas Komisija 2021. gada 18. maijā pieņēma Paziņojumu par uzņēmējdarbības nodokļiem 21. gadsimtā¹, lai veicinātu stabilu, efektīvu un taisnīgu uzņēmumu nodokļu sistēmu Eiropas Savienībā. Tajā izklāstīts gan ilgtermiņa, gan īstermiņa redzējums par to, kā atbalstīt Eiropas atveseļošanu pēc Covid-19 pandēmijas un kā turpmākajos gados nodrošināt pienācīgus publiskos ieņēmumus. Tās mērķis ir radīt taisnīgu un stabilu saimnieciskās darbības vidi, kas var veicināt ilgtspējīgu un nodarbinātību veicinošu izaugsmi Savienībā. Šis priekšlikums ir viena no īstermiņa mērķtiecīgām iniciatīvām, kuras paziņojumā tika pieteiktas kā līdzeklis pašreizējās nodokļu sistēmas uzlabošanai, galveno uzmanību pievēršot taisnīgas un efektīvas nodokļu uzlikšanas nodrošināšanai.

Lai gan pēdējos gados šajā jomā ir panākts ievērojams progress, jo īpaši, pieņemot Nodokļu apiešanas novēršanas direktīvu (NAND)² un paplašinot Direktīvas par administratīvo sadarbību (DAS)³ darbības jomu, juridiskas vienības bez minimāla satura un saimnieciskās darbības joprojām rada risku, ka tās tiks izmantotas neatbilstīgiem nodokļu mērķiem, piemēram, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas un apietu nodokļus, kā to apstiprina nesenās publikācijas plašsaziņas līdzekļos⁴. Lai gan šādu vienību izmantošanai var būt pamatoti iemesli, ir vajadzīga turpmāka rīcība, lai risinātu situācijas, kad nodokļu maksātāji izvairās no nodokļu tiesību aktos paredzētajiem pienākumiem vai rīkojas pretēji nodokļu tiesību aktu faktiskajam mērķim, ļaunprātīgi izmantojot uzņēmumus, kas neveic nekādu faktisku saimniecisko darbību. Šādu situāciju rezultātā samazinās nodokļu maksātāju vispārējās nodokļu saistības. Šāds rezultāts izraisa nodokļu sloga pārvirzi uz godīgu nodokļu maksātāju rēķina un izkropļo saimnieciskās darbības lēmumus iekšējā tirgū. Ja vien šī situācija netiks efektīvi novērsta, tā rada vidi negodīgai konkurencei nodokļu jomā un negodīgai nodokļu sloga sadalei. Šī direktīva ir piemērojama visiem uzņēmumiem, kurus uzskata par nodokļu rezidentiem un kuri ir tiesīgi dalībvalstī saņemt nodokļu rezidenta apliecību.

Nolūkā vērsties pret tādu izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas praksi, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību, šajā direktīvā ir paredzēti nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanas noteikumi konkrētā jomā. Tā ir atbilde uz Eiropas Parlamenta pieprasījumu ES rīkoties, lai apkarotu čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām, un vispārīgāk – uz vairāku dalībvalstu, uzņēmumu un pilsoniskās sabiedrības prasību pēc spēcīgākas un saskaņotākas ES pieejas cīņai pret nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

• Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā

Šī direktīva ir daļa no galvenās ES stratēģijas par uzņēmumu tiešajiem nodokļiem, lai nodrošinātu, ka ikviens maksā taisnīgu daļu. Komisija pēdējo desmit gadu laikā ir konsekventi īstenojusi politiku cīņai pret nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

¹ COM(2021) 251 final.

² Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

³ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

⁴ Skatīt, piemēram, *OpenLux* izmeklēšanu un nesen *Pandora* dokumentus.

Jo īpaši un kā piemēru var minēt to, ka Komisija 2012. gadā publicēja Ieteikumu par agresīvu nodokļu plānošanu, iesakot dalībvalstīm īpašus pasākumus pret nodokļu dubultu neuzlikšanu un mākslīgiem veidojumiem nodokļu vajadzībām. 2016. gadā tika pieņemta Nodokļu apiešanas novēršanas direktīva (NAND), lai nodrošinātu, ka dalībvalstīs tiek saskaņoti īstenoti galvenie pasākumi pret nodokļu apiešanu, kas izriet no starptautiskā nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas projekta rīcībām. Vienlaikus Direktīva par administratīvo sadarbību (DAS) kopš tās pieņemšanas 2011. gadā ir vairākkārt pārskatīta un paplašināta, lai visā ES varētu veikt plašu un savlaicīgu ar nodokļiem saistītas informācijas apmaiņu, tostarp par nodokļu nolēmumiem un obligātu pienākumu nodokļu starpniekiem sniegt informāciju par veidojumiem. Starptautiskā mērogā kopš 2017. gada ir izveidots ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas nodokļu jautājumos, – cita starpā, lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu bāzes no trešo valstu kaitējošas nodokļu prakses.

Tomēr pašreizējie ES līmeņa nodokļu instrumenti neietver skaidrus noteikumus, kas vērsti pret čaulas vienībām, t. i., vienībām, kas neveic nekādu faktiski saimniecisko darbību, pat ja tās, iespējams, ir saistītas ar šādu darbību, un kuras var izmantot ļaunprātīgi, lai apietu nodokļus vai izvairītos no nodokļu maksāšanas. Risks, ko šādas vienības var radīt vienotajam tirgum un jo īpaši dalībvalstu nodokļu bāzēm, ir uzsvērts nesējos ar nodokļiem saistītajos skandālos.

- **Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem (iespējamās turpmākās iniciatīvas, kuras attiecas uz politikas jomu)**

Šī direktīva ir turpinājums Komisijas Paziņojumam par uzņēmējdarbības nodokļiem 21. gadsimtā stabilai, efektīvai un taisnīgai uzņēmējdarbības nodokļu sistēmai ES un atspoguļo vienu no šajā paziņojumā paredzētajām politikas iniciatīvām. Tādējādi tā papildina vairākas citas politikas iniciatīvas, ko vienlaikus, īstermiņā un ilgtermiņā ierosina Komisija. To vidū ir priekšlikums Direktīvai par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautiskām grupām Savienībā. Šai direktīvai, kuras mērķis ir novērst Savienībā reģistrētu čaulas vienību izmantošanu nodokļu vajadzībām, ir plašāka darbības joma nekā Direktīvai par minimālo nodokļu līmeni, jo tā aptver visas vienības un juridiskos veidojumus, kas ir Savienības rezidenti nodokļu vajadzībām, neparedzot nekādas robežvērtības, kuru pamatā ir ieņēmumi. Savukārt tiesiskais regulējums par minimālo nodokļu līmeni attiecas tikai uz starptautiskām uzņēmumu grupām un lielām iekšzemes grupām, kuru kopējie ieņēmumi pārsniedz 750 miljonus EUR. Šādas grupas ietilpst arī šīs direktīvas darbības jomā. Tas ir tāpēc, ka abām iniciatīvām ir atšķirīgi mērķi.

Tiesiskais regulējums par minimālo nodokļu līmeni attiecas tikai uz likmi, t. i., nodokļu līmeni. Tas neskar nodokļu bāzes iespējami kaitējošās iezīmes. Tāpat nav jāpārbauda, vai vienībai ir pietiekams saturs, lai veiktu darbību, kurai tā ir paredzēta. Ir taisnība, ka noteikumu par minimālo nodokļu līmeni īstenošana zināmā mērā var pakāpeniski atturēt no čaulas vienību izveides. Tomēr tas vēl nav zināms, un šajā posmā to nevar garantēt.

Turklāt, izslēdzot no šīs direktīvas darbības jomas grupas, uz kurām attiecas Direktīva par minimālo nodokļu līmeni, tiktu radīta nevienlīdzīga attieksme pret “čaulas” vienībām, kas pieder pie mazākām grupām, kuras nesasniedz 750 miljonu EUR robežvērtību. Proti, saskaņā ar šo direktīvu galvenokārt tieši lielās starptautiskās uzņēmumu grupas saņemtu atbrīvojumu no pārredzamības prasībām un fiskālajām sekām.

Papildu paziņotās iniciatīvas ietver priekšlikumus, kas paredz, ka visām ES vienībām katru gadu jāpublicē to efektīvā nodokļa likme, un paredz vērsties pret nodokļu stimuliem par labu parāda finansēšanai, vienotajā tirgū nodrošinot pašu kapitāla finansējumu ar tādiem pašiem nosacījumiem kā parādam. Turklāt šī direktīva ir saskaņā ar Savienības politiku attiecībā uz informācijas par faktiskajiem īpašniekiem pārredzamību un papildina to.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Tiešo nodokļu tiesību akti ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. panta darbības jomā. Šī klauzula paredz, ka tiesību aktu tuvināšanas pasākumi saskaņā ar šo pantu veicami, izmantojot direktīvas juridisko formu.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam. Jautājuma būtība paredz visam iekšējam tirgum kopīgu iniciatīvu.

Šīs direktīvas noteikumu mērķis ir novērst nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas praksi pārrobežu situācijās un paredzēt vienotus noteikumus īstenošanai dalībvalstu tiesību aktos koordinētā veidā. Šādus mērķus nevar pieņemt veidā sasniegt ar rīcību, ko veic katra dalībvalsts, rīkojoties atsevišķi.

Juridisko vienību un veidojumu bez minimālā satura izmantošana nodokļu apiešanas vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas nolūkos parasti neaprobežojas tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju. Attiecīgo shēmu galvenā iezīme ir tā, ka vienlaikus ir iesaistītas vairāk nekā vienas dalībvalsts nodokļu sistēmas. Tāpēc tāda shēma, kurā būtu paredzēts izmantot čaulas vienību, kura atrodas citā dalībvalstī, varētu skart vairākas dalībvalstis.

Dalībvalstu nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanas noteikumu pārskatīšana liecina par sadrumstalotību. Dažas dalībvalstis ir izstrādājušas mērķtiecīgus noteikumus vai praksi, tostarp satura kritērijus, lai cīnītos pret čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu jomā. Tomēr lielākā daļa dalībvalstu nepiemēro mērķtiecīgus noteikumus, bet izmanto vispārīgus ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumus, kurus tās parasti piemēro katrā gadījumā atsevišķi. Pat to nedaudzo dalībvalstu vidū, kuras ir izstrādājušas mērķtiecīgus noteikumus valsts līmenī, noteikumi ievērojami atšķiras un vairāk atspoguļo konkrēto valstu nodokļu sistēmas un prioritātes, nevis pievēršas iekšējā tirgus dimensijai.

Ja dalībvalstis rīkotos individuāli, tad pašreizējā sadrumstalotība turpinātos un, iespējams, vēl vairāk pasliktinātos. Šāda pieeja saglabātu pašreizējo neefektivitāti un izkropļojumus, ko rada dažādu pasākumu mijiedarbība. Ja mērķis ir pieņemt risinājumus, kas darbojas iekšējā tirgū kopumā, un uzlabot tā (iekšējo un ārējo) noturību pret izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas praksi, kas ietekmē vai var vienādi ietekmēt visas dalībvalstis, tad atbilstīga turpmākā rīcība ietver koordinētu iniciatīvu ES līmenī.

Turklāt ES iniciatīva radītu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar to, kas panākams, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi savas valsts līmenī. Ņemot vērā to, ka paredzētajiem noteikumiem ir pārrobežu dimensija un ka čaulas vienības parasti izmanto, lai samazinātu nodokļu bāzi citā dalībvalstī, kas nav čaulas vienības atrašanās valsts, visos priekšlikumos ir obligāti jārod līdzsvars starp atšķirīgajām interesēm iekšējā tirgū un kopīgu mērķu un risinājumu noteikšanā jāņem vērā visa kopaina. To var panākt tikai ar centralizēti izstrādātu tiesību aktu. Turklāt vienota pieeja čaulas vienībām nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu atbilstības nodrošināšanas izmaksas uzņēmumiem, kas darbojas ES.

Tādēļ šāda pieeja atbilst subsidiaritātes principam, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā.

- **Proporcionalitāte**

Paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu minimālo nepieciešamo iekšējā tirgus aizsardzības līmeni. Tādējādi direktīvā nav paredzēta pilnīga saskaņošana, bet tikai dalībvalstu nodokļu sistēmu minimālā aizsardzība.

Jo īpaši direktīvā ir paredzēts tests, lai palīdzētu dalībvalstīm identificēt acīmredzamus gadījumus, kad čaulas vienības saskaņotā veidā tiek ļaunprātīgi izmantotas nodokļu vajadzībām visā ES. Lai identificētu čaulas vienības, uz kurām neattiecas šī direktīva, turpina piemērot valsts noteikumus, tostarp noteikumus, ar kuriem transponē ES tiesību aktus. Ar šīs direktīvas pasākumiem turklāt šo pēdējo valsts noteikumu piemērošanai būtu jākļūst vienkāršāki, jo dalībvalstīm būs pieejama jauna informācija par čaulas vienībām. Turklāt direktīvā ir noteiktas sekas čaulas vienībām, pienācīgi ņemot vērā starp dalībvalstīm un trešām valstīm noslēgtos nolīgumus un konvencijas par ienākuma un attiecīgā gadījumā kapitāla nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu.

Tādējādi direktīva nodrošina vien saskaņotības pamatlīmeni Savienībā, kas nepieciešams tās mērķu sasniegšanai. Tādēļ priekšlikums paredz tikai tos pasākumus, kas ir nepieciešami šā mērķa sasniegšanai, un ir saskaņā ar proporcionalitātes principu.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums ir par direktīvu, kas ir vienīgais pieejamais instruments saskaņā ar juridisko pamatu LESD 115. pantā.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Spēkā esošie nodokļu apiešanas novēršanas tiesību akti neietver pasākumus, kas vērsti uz uzņēmumiem, kuriem nav minimālā satura nodokļu vajadzībām. Tāpēc izvērtējums nav būtisks.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

TAXUD 2021. gada 4. jūnijā sāka sabiedrisko apspriešanu par iespējamu iniciatīvu cīņai pret čaulas vienību un veidojumu izmantošanu nodokļu vajadzībām. Tajā bija 32 jautājumi, kuru mērķis cita starpā bija definēt problēmu un tās cēloņus un noteikt piemērotu ES rīcības veidu un galvenās tādu čaulas vienību iezīmes, kurām ir risks tikt ļaunprātīgi izmantotām nodokļu vajadzībām. Apspriešanās noslēdzās 2021. gada 27. augustā ar kopumā 50 atbildēm.

Visi respondenti atzīst, ka, neraugoties uz nesenajiem ES nodokļu apiešanas novēršanas pasākumiem, joprojām pastāv nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas problēma, tostarp ļaunprātīgi izmantojot čaulas vienības. Daži respondenti atzinīgi vērtē jaunus mērķtiecīgus pasākumus, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu jomā, savukārt citi uzskata, ka tie, iespējams, ir priekšlaicīgi.

Respondenti norāda, ka galvenie problēmas cēloņi ir dalībvalstu nodokļu administrāciju vājās spējas un nepietiekama administratīvā sadarbība.

Attiecībā uz čaulas vienību kopīgajām iezīmēm, kas rada risku, ka tās varētu tikt ļaunprātīgi izmantotas nodokļu vajadzībām, pastāv plaša vienprātība par to, ka viena no tām ir sava bankas konta neesība un ka tā ir indikatīva. Pastāv arī plaša viedokļu vienprātība, ka vēl viena kopīga iezīme ir tāda, ka direktori pārsvarā nedzīvo tajā valstī, kurā atrodas vienība. Tomēr par citiem faktoriem, piemēram, darbinieku skaitu, nav plašas vienprātības, ka tie būtu attiecināmi.

Turklāt respondenti piekrīt, ka ļaunprātīgas izmantošanas riskam pakļautās čaulas vienības, visticamāk, tiks identificētas starp tādām vienībām, kas nodarbojas ar pašu kapitāla vai intelektuālā īpašuma turēšanu un pārvaldību vai finansēšanas un līzinga darbībām. Lai gan respondenti uzskata, ka čaulas vienību, kas ir pakļauta ļaunprātīgas izmantošanas riskam, var izveidot jebkādā juridiskā formā, šķietami pastāv viedoklis, ka trasti ir pakļauti nedaudz lielākam riskam. Tas, vai vienība ir mazais vai vidējais uzņēmums (MVU), nav būtiska iezīme, kas jāņem vērā.

Jo īpaši 33 respondenti, un tieši uzņēmumi un profesionālās apvienības nodrošināja apjomīgu ieguldījumu, kas pārsniedz apspriešanas jautājumus. Liela daļa šo respondentu atšķirībā no citiem respondentiem puda bažas par to, ka jaunie ES tiesību akti, kas skar nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ļaunprātīgi izmantojot čaulas vienības, varētu būt nelaikā, ņemot vērā arī starptautiskās diskusijas par globālo minimālo efektīvo nodokļu uzlikšanu.

Turklāt šie respondenti uzsver, ka ir grūti definēt, kas ir čaulas vienība, un ka satura trūkuma novērtēšana ir atkarīga no katras konkrētās vienības faktiem un apstākļiem. Šajā sakarā tie uzsver, ka nodokļu maksātājiem vajadzētu būt faktiskām tiesībām iesniegt pierādījumus par saviem īpašajiem apstākļiem. Lietderīgi ir tas, ka šie respondenti ir norādījuši arī konkrētus tādu struktūru piemērus, kuras varētu uzskatīt par struktūrām bez satura, t. i., par čaulu, bet kuras ir izveidotas nevis nodokļu priekšrocību gūšanai, bet gan pamatotu komerciālu iemeslu dēļ.

Papildus sabiedriskajai apspriešanai notika mērķtiecīga apspriešanās ar valstu ekspertiem tiešo nodokļu jomā. 2021. gada 22. jūnijā notika IV darba grupas par nodokļu jautājumiem sanāksme, un pēc tam notika divpusējas konsultācijas. Kopumā dalībvalstis puda atbalstu jaunai ES iniciatīvai, kas skar čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu, lai iegūtu nodokļu priekšrocības. Dalībvalstis atzinīgi vērtēja to, ka ir definēti kopīgi noteikumi par čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu un arī paredzēta administratīvās sadarbības sistēma. Dalībvalstis arī iestājās par jauno pasākumu plašu darbības jomu un uzsvēra, ka būtu jāaptver arī MVU. No pieejamajiem politikas risinājumiem dalībvalstis puda atbalstu reglamentējošai rīcībai.

Izstrādājot priekšlikumu, Komisija ņēma vērā apspriešanās rezultātus. Konkrētāk, no dažādiem politikas risinājumiem Komisija izraudzījās iesniegt priekšlikumu par reglamentējošu un saistošu rīcību, t. i., direktīvu saskaņā ar LESD 115. pantu. Turklāt ierosinātajā direktīvā tiek raksturotas vienības, kas pakļautas riskam būt par čaulu un tikt ļaunprātīgi izmantotām, lai iegūtu nodokļu priekšrocības, vadoties pēc šādām vienībām kopīgu pazīmju kopuma. Tomēr konkrētas čaulas vienības ir izslēgtas uzreiz, jo tās parasti izmanto pamatotu komerciālu iemeslu dēļ. Izstrādājot raksturīgos kritērijus, kas ļautu nošķirt riskam pakļautās vienības, un nosakot gadījumus, kas būtu jāizslēdz, jo tie nerada nodokļu apiešanas vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas risku, Komisija izmantoja ieinteresēto personu sniegto informāciju. MVU nav izslēgti no priekšlikuma, jo pastāv plaša vienprātība par to, ka tie rada attiecīgos riskus. Atzīstot, ka saturu galu galā nosaka fakti un apstākļu kopums, direktīvā ir ietverts mehānisms, kas ļauj nodokļu maksātājiem apstrīdēt tajā noteiktā testa rezultātu, tostarp sniedzot pierādījumus par komerciāliem, ar nodokļiem nesaistītiem

motīviem, kas ir pamatā konkrētai struktūrai. Tāpat arī struktūras, kas nav izveidotas ar galveno mērķi iegūt nodokļu priekšrocības, var izmantot mehānismu, lai pieprasītu tūlītēju atbrīvojumu.

Attiecībā uz jautājumu, vai pasākumi, kas vērsti pret čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām, būtu savlaicīgi vai priekšlaicīgi, Komisija uzskata, ka šādi pasākumi patiešām ir nepieciešami. Par šādu pasākumu nepieciešamību skaidri liecina pastāvīgie skandāli par čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu visā pasaulē un jo īpaši vienotajā tirgū. Noteikumu par globālu minimālu efektīvu nodokļu uzlikšanu piemērošana nākotnē pilnībā neatrisinātu jautājumu par čaulas uzņēmumiem, jo šie noteikumi attiektos tikai uz starptautiskiem uzņēmumiem, kas atbilst 750 miljonu EUR robežvērtībai, tādējādi atstājot ārpus darbības jomas visus uzņēmumus zem šīs robežvērtības. Tāpat Komisija atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstu nodokļu bāzes aizsardzība tiek nodrošināta šajos ārkārtas apstākļos, ko radījusi veselības krīze, kas ir vēl jo svarīgāk ilgtermiņā ekonomikas nodrošināšanai.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Nosakot piemērotus pasākumus, lai novērstu čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām, Komisija balstījās uz plašu pētījumu, ko veica Starptautiskais fiskālās dokumentācijas birojs (*IBFD*). Pētījums tika iesniegts Komisijai sabiedriskās apspriešanas ietvaros. Tajā secināts, ka pašreizējie ES pasākumi cīņai pret nodokļu apiešanu nav pietiekami, lai risinātu ar nodokļiem saistītus jautājumus, kas skar čaulas uzņēmumus, un atzinīgi vērtējama ir koordinēta rīcība, kas veicina pārrobežu konsekvenci attiecībā uz nodokļu režīmu, kas piemērojams čaulas veidojumiem. Pētījumā arī konstatēts, ka dalībvalstu noteikumi, kas skar konkrēti čaulas veidojumus, ir samērā atšķirīgi. Vēl Komisija izmantoja pētījumu par pastkastītes uzņēmumiem, ko veica ārējs darbuzņēmējs un kas tika pasūtīts neatkarīgi no šīs iniciatīvas.

Komisija izmantoja šo pētījumu rezultātus, definējot konkrētās iezīmes, pēc kurām būtu jānošķir tādas vienības, kam nepārprotami piemīt čaulas risks un risks tikt ļaunprātīgi izmantotām, lai iegūtu nodokļu priekšrocības.

- **Ietekmes novērtējums**

Gatavojot šo iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums.

2021. gada 22. oktobrī Regulējuma kontroles padome (RKP) sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām par iesniegto ietekmes novērtējumu attiecībā uz šo priekšlikumu, tostarp vairākus ierosinājumus uzlabojumiem⁵. Ietekmes novērtējuma (IN) ziņojums tika vēlreiz pārskatīts, ievērojot šo informāciju, kā paskaidrots turpmāk.

IN papildus pamatscenārijam, proti, bez rīcības, ir izskatīti četri politikas risinājumi. 1. risinājums bija īstenot ieteikuma tiesību pasākumus, paplašinot esošā profesionālizvērtēšanas instrumenta – Rīcības kodeksa (uzņēmējdarbības nodokļi) – pilnvaras. Kā alternatīva ietekmes novērtējumā tika izskatīta iespēja Komisijai pieņemt ieteikumu dalībvalstīm. Tomēr var sagaidīt, ka ieteikuma tiesību instrumentiem būs ierobežota ietekme, risinot problēmu, kas saistīta ar čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām; tas ir pārrobežu jautājums, un tam nepieciešama konsekventa pieeja visā ES, ko nevar nodrošināt ar ieteikuma tiesībām.

⁵ [Lūgums OP pēc publicēšanas pievienot saiti uz ietekmes novērtējuma kopsavilkumu un RKP pozitīvo atzinumu]

Risinājums Nr. 2, 3 un 4 ir regulatīvs un paredz noteikumu kopumu, kas būtu jāievieš visās dalībvalstīs. Tie atšķiras pēc koordinācijas pakāpes. 2. risinājumā bija paredzēta kritēriju un procesu koordinēšana čaulas vienību identificēšanai, kā arī tiem piemērojamā režīma koordinēšana. 3. risinājumā papildus 2. risinājumam ir paredzēts automatiskās informācijas apmaiņas mehānisms. Ar 4. risinājumu 3. risinājumam tiek pievienotas sankcijas pret neatbilstīgām vienībām.

Dažādie risinājumi tika salīdzināti pēc šādiem kritērijiem: a) efektivitāte čaulas vienību ļaunprātīgas izmantošanas samazināšanā, b) nodokļu guvumi publiskajām finansēm, c) atbilstības nodrošināšanas izmaksas uzņēmumiem, d) atbilstības nodrošināšanas izmaksas nodokļu administrācijām, e) netieša ietekme uz vienoto tirgu, f) netieša ietekme uz konkurenci starp uzņēmumiem, g) netieša ietekme uz ES konkurētspēju, h) netieša ietekme — sociālā ietekme un i) saskaņotība. Salīdzinājumā atklājās, ka 2., 3. un 4. risinājums, neraugoties uz to izmaksām, varētu efektīvi sasniegt šīs iniciatīvas mērķus. Šķiet, ka 4. risinājumam ir vislabākie rezultāti. Konkrētāk, paredzams, ka tas nodrošinās visaugstāko atbilstības līmeni no to vienību puses, uz kurām attiecas darbības joma, un vienlaikus tas ir saskaņots ar pašreizējo ES programmu cīņai pret nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un papildina esošās informācijas apmaiņas sistēmas.

Ietekme uz ekonomiku

Ekonomiskās ietekmes novērtējuma veikšanai bija pieejams ierobežots datu apjoms, jo iniciatīva attiecas uz tāda veida vienību, par kuru ir ļoti maz datu un nav vispārpieņemtas definīcijas.

Ieguvumi

Tomēr paredzams, ka vēlamajam risinājumam (4. risinājums) būs pozitīva ekonomiskā ietekme. Kā galvenais tiešais ieguvums paredzams tas, ka, samazinot čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu ES, palielināsies nodokļu ieņēmumu iekasēšanas apmērs. Pat neliels pašreizējo aplēsto nodokļu zaudējumu (ES aptuveni 20 miljardi EUR) samazinājums nodrošinās ievērojamus papildu publiskos resursus. 4. risinājums ir visefektīvākais, jo čaulas vienības pastāvēšanas identificēšanas rezultātu pastiprina sekas: informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un kopīgs sankciju režīms ES līmenī. Dažus papildu tiešos ieguvumus varēja gūt no regulatīvajām maksām, ko rada sankcijas. Turklāt iniciatīva sniegs būtiskus netiešus ieguvumus. Pateicoties šai rīcībai, tiks vākta vērtīga informācija, lai labāk izprastu čaulas vienību nodokļu vajadzībām fenomenu. Šis risinājums turklāt signalizēs, ka ES ir apņēmusies savā teritorijā izbeigt nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tādējādi veicinot nodokļu saistību izpildi.

Izmaksas

Galvenās izmaksas saistībā ar izvēlēto risinājumu, ir atbilstības nodrošināšanas izmaksas, kas pieaugs gan uzņēmumiem, gan nodokļu administrācijām. Paredzams, ka nodokļu saistību izpildes izmaksas uzņēmumiem palielināsies nedaudz. Kopumā izmaksām vajadzētu būt salīdzinoši ierobežotām, jo paredzams, ka to uzņēmumu skaits, uz kuriem attieksies šī iniciatīva, būs neliels (mazāk nekā 0,3 % no visiem ES uzņēmumiem), un papildu datiem, kas jāpaziņo darbības jomā ietilpstošajiem uzņēmumiem, vajadzētu būt viegli izgūstamiem un salīdzinoši vienkārši sniedzamiem. Paredzams, ka arī nodokļu administrācijām izmaksas nedaudz palielināsies. Nodokļu administrācijām būtu jāpaplašina savas spējas, lai pārvaldītu informāciju, kurai tām būs piekļuve, jāievieš sistēmas, kas atbalsta informācijas apmaiņu, un jāīsteno ierosinātās sankcijas. Šā priekšlikuma uzbūve paredz mērķi rast labu līdzsvaru starp pozitīvo ietekmi un papildu slogu. Pastāv risks, ka dalībvalstīm trūks spējas pildīt jaunos pienākumus, piemēram, attiecībā uz nodokļu nolēmumu pārvaldību.

Galvenās ieviestās izmaiņas

RKP sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām par ietekmes novērtējumu. Jo īpaši Regulējuma kontroles padome norādīja, ka ietekmes novērtējumā nav skaidrs, kāpēc nodokļu apiešana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas būtu jārisina kopā un kā atšķirt likumīgas čaulas vienības no tādām, kuras ļaunprātīgi izmanto nodokļu vajadzībām. RKP arī norādīja, ka ietekmes novērtējumā nav sniegts pietiekams pārskats par iespējamiem alternatīviem un/vai papildinošiem pasākumiem pēc ES tiesību aktu ieviešanas. Turklāt RKP norādīja, ka ietekmes novērtējums būtu jāuzlabo attiecībā uz kvantitatīvām aplēsēm, jo īpaši atbilstības nodrošināšanas izmaksām uzņēmumiem, un galvenajā analizē būtu labāk jāatspoguļo dažādi ieinteresēto personu viedokļi. Ietekmes novērtējuma I pielikumā ir paskaidrots, kā tika ņemtas vērā RKP atrunas. Vairākas IN daļas tika pārskatītas un tika pievienotas jaunas daļas, lai kļiedētu RKP paustās bažas. Pirmkārt, ir pievienota jauna iedaļa, lai izskaidrotu, arī ar piemēriem, kā čaulas vienības līdzīgā veidā var izmantot gan nodokļu apiešanas, gan izvairīšanās no nodokļu maksāšanas praksei un kāpēc tādēļ ir iespējams to risināt kopā. Turklāt ietekmes novērtējums ir pārskatīts, lai precizētu, ka atšķirība starp likumīgām un nelikumīgām čaulām ir jautājums par to, kā tās tiek izmantotas, nevis par to uzbūvi. Otrkārt, ietekmes novērtējums ir paplašināts, lai detalizēti atspoguļotu dažādās alternatīvas, kas tika apsvērtas agrīnā posmā, lai novērstu čaulas vienību problemātisko izmantošanu nodokļu jomā. Šajā sakarā ir paskaidrots, kāpēc nav popularizēta iespēja reglamentēt trasta un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējus kā atsevišķs vai papildu pasākums. Sīkāk analizēti arī iemesli, kāpēc satura prasību ieviešana tika uzskatīta par piemērotu paredzētajam mērķim. Treškārt, IN ir pārskatīts, lai iekļautu sīkāku informāciju par aplēstajām atbilstības nodrošināšanas izmaksām uzņēmumiem un administrācijām un jo īpaši sīkāku informāciju par aplēšu apsvērumiem, papildu argumentus un jaunus pierādījumus. Turklāt vairākas ietekmes novērtējuma galvenās daļas iedaļas ir pārskatītas, lai iekļautu attiecīgu ieinteresēto personu devumu, kas iegūts sabiedriskās un īpašās apspriešanās procedūrās.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Skatīt tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatu.

5. CITI ELEMENTI

• Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Pēc tam, kad šis priekšlikums būs pieņemts direktīvas veidā, tas būtu jātransponē dalībvalstu tiesību aktos līdz 2023. gada 30. jūnijam, un tam būtu jāstājas spēkā 2024. gada 1. janvārī. Lai uzraudzītu un novērtētu direktīvas īstenošanu, dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai attiecīgu informāciju par katru taksācijas gadu, tostarp statistikas datu sarakstu. Attiecīgā informācija ir izklāstīta direktīvas 12. pantā.

Reizi piecos gados, kas būtu jāsāk skaitīt pēc [2024. gada 1. janvāra], Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu. Šā priekšlikuma rezultātus iekļaus novērtējuma ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei, kuru iesniegs līdz [2029. gada 1. janvārim].

• Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

Direktīva kopumā ir plaša tvēruma, un tās mērķis ir aptvert visus uzņēmumus, kurus var uzskatīt par dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām, neatkarīgi no to juridiskās formas.

Šajā ziņā tā attiecas arī uz juridiskiem veidojumiem, piemēram, līgumsabiedrībām, ko nodokļu vajadzībām uzskata par rezidenti dalībvalstī.

Direktīva attiecas uz īpašu shēmu, ko izmanto, lai apietu nodokļus vai izvairītos no nodokļu maksāšanas. Paredzētā shēma ietver tādu uzņēmumu dibināšanu Eiropas Savienībā, kuri, domājams, veic saimniecisku darbību, bet kuri faktiski nekādu saimniecisko darbību neveic. Gluži pretēji, to pastāvēšanas iemesls ir sniegt konkrētas nodokļu priekšrocības to faktiskajam īpašniekam vai visai grupai, pie kuras tie pieder. Piemēram, finanšu pārvaldītāju uzņēmums var iekasēt visus maksājumus par uzņēmumu finanšu darbībām dažādās ES dalībvalstīs, izmantojot atbrīvojumus no ieturamajiem nodokļiem saskaņā ar Procentu un honorāru maksājumu direktīvu⁶, un pēc tam nodot šos ienākumus saistītam uzņēmumam trešās valsts jurisdikcijā ar zemu nodokļa likmi, izmantojot labvēlīgus nodokļu nolīgumus vai pat konkrētas dalībvalsts nodokļu tiesību aktus. Lai novērstu šo shēmu, šajā direktīvā ir noteikts tests, kas palīdzēs dalībvalstīm identificēt uzņēmumus, kuri veic saimniecisko darbību, bet kuriem nav minimāla satura un kurus ļaunprātīgi izmanto, lai iegūtu nodokļu priekšrocības. Šo testu var vispārīgi nosaukt par “satura testu”. Turklāt direktīvā šādiem uzņēmumiem, kuriem nav minimāla satura (čaulām), ir paredzētas fiskālās sekas. Tā paredz arī automātisku informācijas apmaiņu, kā arī iespējamu vienas dalībvalsts pieprasījumu citai dalībvalstij veikt nodokļu revīziju attiecībā uz plašāku uzņēmumu grupu, kuriem domājams piemīt risks (jo tie atbilst konkrētiem nosacījumiem), bet kam ne obligāti trūkst satura šīs direktīvas izpratnē. Atbilstoša nodokļu režīma noteikšanai un informācijas apmaiņai būtu jāattur no mērķtiecīgās shēmas izmantošanas, jo tiktu neitralizētas iegūtās vai paredzamās nodokļu priekšrocības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, direktīva ir strukturēta tā, lai pēc būtības atspoguļotu katra iepriekš minētā satura testa posma loģisko secību. Ir 7 posmi: uzņēmumi, kuriem jāsniedz informācija (jo ir konstatēts, ka tie ir pakļauti riskam); informācijas sniegšana; iespēja saņemt atbrīvojumu no informācijas sniegšanas, ja nav nodokļu motīvu; prezumpcija, ka trūkst minimālā satura; atspēkošanas iespēja; fiskālās sekas; automātiska informācijas apmaiņa, padarot datus pieejamus centrālā direktoriā, kā arī iespējams pieprasījums veikt nodokļu revīziju.

Uzņēmumi, uz kuriem attiecas informācijas sniegšanas pienākums

Pirmajā posmā dažādie uzņēmumu veidi tiek iedalīti tādos, kuriem ir satura trūkuma un ļaunprātīgas izmantošanas nodokļu vajadzībām risks pretstatā tādiem uzņēmumiem, kuriem šāds risks ir zems. Riska gadījumi ir tādi, kam vienlaikus piemīt vairākas iezīmes, kuras parasti tiek identificētas uzņēmumiem bez satura. Šos kritērijus kopā dēvē par “ieejas kritēriju kopu”. Zema riska gadījumi ir tādi gadījumi, kuros neizpildās neviens vai izpildās tikai daži no šiem kritērijiem, t. i., neizpildās visa ieejas kritēriju kopa vienlaikus.

Attiecīgo kritēriju, kas veido ieejas kritēriju kopu, mērķis ir nošķirt kā riskantus tādus uzņēmumus, kuri šķietami iesaistās pārrobežu darbībās, kas ir ģeogrāfiski mobilas, un turklāt izmanto citus uzņēmumus savām administrācijas vajadzībām, jo īpaši profesionālus pakalpojumu sniedzējus, kas ir trešās personas, vai tamlīdzīgus uzņēmumus.

Zema riska gadījumi, kas neatbilst ieejas kritēriju kopai, nav būtiski direktīvas mērķiem. Tāpēc resursus var koncentrēt uz visriskantākajiem gadījumiem, t. i., tiem, kuriem ir visas būtiskās iezīmes un kuri tādējādi atbilst ieejas kritēriju kopai.

⁶ Padomes Direktīva 2003/49/EK (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

Nodokļu noteikumu noteiktības labad uzņēmumi, kas veic noteiktas darbības, tiek nepārprotami definēti kā izņēmums un tāpēc jau no paša sākuma tiek uzskatīti par zema riska uzņēmumiem un direktīvas mērķiem nebūtiskiem uzņēmumiem. Pie tiem pieder uzņēmumi, kas vai nu neatbilst kritēriju kopai, vai arī kopaiatbilst, bet vēlākā testa posmā tiek uzskatīti par nebūtiskiem direktīvas mērķiem. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas kāds no izņēmumiem, nav jāizvērtē, vai tie atbilst ieejas kritēriju kopai.

Informācijas sniegšana

Tikai tie uzņēmumi, kas pirmajā posmā tika uzskatīti par riskantiem, pāriet uz otro posmu, kas ir satura testa galvenais posms. Ņemot vērā to, ka šie uzņēmumi ir pakļauti riskam, tiem tiek lūgts nodokļu deklarācijās sniegt informāciju par savu ekonomisko saturu.

Ziņošana par saturu nozīmē sniegt konkrētu informāciju, kas parasti jau ietilpst uzņēmuma nodokļu deklarācijā, tādā veidā, kas atvieglo uzņēmuma veiktās darbības novērtēšanu. Uzsvars tiek likts uz īpašiem apstākļiem, kas parasti pastāv uzņēmumā, kurš veic būtisku saimniecisko darbību.

Par svarīgiem uzskata trīs elementus: pirmkārt, telpas, kas pieejamas vienīgi uzņēmuma lietošanai; otrkārt, vismaz viens savs un aktīvs bankas konts Savienībā; un treškārt – vismaz viens direktors, kas dzīvo uzņēmuma tuvumā un piesaistīts tā darbībai, vai, alternatīvi, pietiekams skaits uzņēmuma darbinieku, kuri nodarbojas ar tā pamatdarbību, kas rada ienākumus, un dzīvo uzņēmuma tuvumā. Direktora piesaisti uzņēmuma darbībai var apliecināt viņa kvalifikācija, kurai būtu jāļauj direktoram aktīvi piedalīties lēmumu pieņemšanas procesos, formālās pilnvaras, kas tam piešķirtas, un direktora faktiskā līdzdalība uzņēmuma ikdienas vadībā. Ja neviens direktors ar nepieciešamajām kvalifikācijām nedzīvo uzņēmuma tuvumā, alternatīvi būtu sagaidāms, ka uzņēmumam būs pietiekama saikne ar dalībvalsti, kurā tiek apgalvota nodokļu rezidence, ja lielākai daļai tā darbinieku, kas veic ikdienas funkcijas, rezidence nodokļu vajadzībām ir šīs dalībvalsts tuvumā. Arī lēmumu pieņemšanai būtu jānotiek uzņēmuma dalībvalstī. Šie īpašie elementi ir izvēlēti, pamatojoties uz starptautisko standartu par būtisku saimniecisko darbību nodokļu vajadzībām.

Jāpatur prātā, ka šie elementi ir noteikti attiecībā uz uzņēmumiem, kuri veic pārrobežu darbības, kas ir ģeogrāfiski mobilas, un kuriem nav pašu resursu savas administrācijas vajadzībām.

Turklāt ziņojumam jāpievieno pietiekami dokumentāri pierādījumi, kas jāpievieno arī nodokļu deklarācijai, ja tas vēl nav izdarīts. Nepieciešamo pierādījumu mērķis ir ļaut nodokļu administrācijām tieši pārbaudīt paziņotās informācijas patiesumu, kā arī sniegt vispārēju pārskatu par uzņēmuma situāciju, lai apsvērtu, vai uzsākt nodokļu revīziju.

Prezumpcija par minimālā satura trūkumu un nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu

Testa trešajā posmā ir noteikts, kā jāizvērtē informācija par saturu, ko uzņēmums ir paziņojis otrajā posmā. Tajā ir noteikts, kā būtu jākvalificē informācijas sniegšanas rezultāts, t. i., uzņēmuma paziņojums, ka tam ir vai nav attiecīgo elementu, vismaz no pirmā acu uzmetiena.

Uzņēmums, kurš ir riska gadījums, jo tas atbilst ieejas kritēriju kopai, un kura sniegtās informācijas rezultātā arī tiek konstatēts, ka tam nav vismaz viena no būtiskajiem elementiem, kas raksturo saturu, būtu jāuzskata par “čaulu” direktīvas izpratnē, t. i., par uzņēmumu, kuram trūkst satura un kuru ļaunprātīgi izmanto nodokļu vajadzībām.

Uzņēmums, kurš ir riska gadījums, bet kura sniegtā informācija liecina, ka tam ir visi būtiskie satura elementi, nebūtu jāuzskata par “čaulu” direktīvas izpratnē. Tomēr šī prezumpcija neizslēdz to, ka nodokļu administrācijas tomēr uzskata, ka šāds uzņēmums:

- ir čaula direktīvas izpratnē, jo iesniegtie dokumentārie pierādījumi neapstiprina paziņoto informāciju, vai
- ir čaula vai tam nav būtiskas saimnieciskās darbības saskaņā ar vietējiem noteikumiem, kuri ir ārpus šīs direktīvas, ņemot vērā iesniegtos dokumentāros pierādījumus un/vai papildu elementus, vai
- nav jebkādas tam izmaksāto ienākumu plūsmas faktiskais īpašnieks.

Atspēkošana

Ceturtais posms ietver tāda uzņēmuma, kurš, domājams, ir čaula un tiek ļaunprātīgi izmantots nodokļu vajadzībām direktīvas izpratnē, tiesības pierādīt pretējo, t. i., pierādīt, ka tam ir saturs vai jebkurā gadījumā tas netiek ļaunprātīgi izmantots nodokļu vajadzībām. Šī iespēja ir ļoti svarīga, jo satura tests ir balstīts uz rādītājiem un kā tāds var neapvert katra atsevišķa gadījuma konkrētos faktus un apstākļus. Līdz ar to nodokļa maksātājiem būs faktiskas tiesības iesniegt apgalvojumu, ka viņi nav čaula direktīvas izpratnē.

Lai pieprasītu iespēju atspēkot prezumpciju par čaulas esību, nodokļa maksātājiem būtu jāsniedz konkrēti pierādījumi par savu darbību un par to, kā tā tiek īstenota. Iesniegtajos pierādījumos jāiekļauj informācija par komerciāliem (t. i., ar nodokļiem nesaistītiem) iemesliem tāda uzņēmuma izveidei un uzturēšanai, kuram nav vajadzīgas savas telpas un/vai bankas konts un/vai piesaistīta vadība vai darbinieki. Tajā jāiekļauj arī informācija par resursiem, ko šāds uzņēmums izmanto, lai faktiski veiktu savu darbību. Jāiekļauj arī informācija, kas ļaus pārbaudīt saikni starp uzņēmumu un dalībvalsti, kurā tas apgalvo, ka ir rezidents nodokļu vajadzībām, t. i., pārbaudīt, vai tur tiek pieņemti galvenie lēmumi par uzņēmuma vērtību radošajām darbībām.

Iepriekš minētā informācija ir būtiska un uzņēmumam, kurš atspēko prezumpciju, tā ir jāsniedz, bet tam ir tiesības sava viedokļa pamatošanai sniegt papildu informāciju. Pēc tam šī informācija būtu jāizvērtē tās valsts nodokļu administrācijai, kurā atrodas uzņēmuma rezidence nodokļu vajadzībām. Ja nodokļu administrācija piekrīt uzņēmuma atspēkojošajiem argumentiem, ka tas nav čaula direktīvas izpratnē, tai vajadzētu būt spējīgai apliecināt atspēkošanas procesa iznākumu par attiecīgo taksācijas gadu. Tā kā atspēkošanas process visdrīzāk radīs slogu gan uzņēmumam, gan nodokļu administrācijai, gadījumā, ja tiks secināts, ka minimālais saturs nodokļu vajadzībām pastāv, būs iespējams pagarināt atspēkojuma derīguma termiņu vēl par pieciem gadiem (t. i., kopā ne vairāk kā 6 gadi) pēc attiecīgā taksācijas gada, ar nosacījumu, ka uzņēmuma apliecinātie juridiskie un faktiskie apstākļi nemainās. Pēc šā termiņa beigām uzņēmumam būs jāatjauno atspēkošanas process, ja tas to vēlēšies.

Atbrīvojums nodokļu motīvu trūkuma dēļ

Varētu būt gadījumi, kad uzņēmumu, kas varētu atbilst ieejas kritēriju kopai un/vai kam nav minimālā satura, tomēr izmanto patiesai saimnieciskajai darbībai, neradot nodokļu priekšrocības sev, uzņēmumu grupai, kurā tas ietilpst, vai galīgajam faktiskajam īpašniekam. Šādam uzņēmumam vajadzētu būt iespējai to jebkurā laikā pierādīt un pieprasīt atbrīvojumu no šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem.

Lai pieprasītu šādu atbrīvojumu, uzņēmumam ir jānorāda elementi, kas ļauj salīdzināt struktūras vai grupas, kurā tas ietilpst, nodokļu saistības ar tās starpniecību un bez tās. Šī ir

līdzīga rīcība tai, kas ir ieteikta, lai novērtētu jebkāda veida agresīvas nodokļu plānošanas shēmas (Komisijas 2012. gada 6. decembra Ieteikums par agresīvu nodokļu plānošanu)⁷.

Kā tas ir gadījumā ar prezumpcijas atspēkošanu, nodokļu administrācijai uzņēmuma apgalvotās nodokļu rezidences vietā varētu būt vislabākās spējas novērtēt uzņēmuma iesniegtos attiecīgos pierādījumus. Ja nodokļu administrācija piekrīt argumentiem, ka konkrēta vienas grupas uzņēmuma iesaistīšanās neietekmē grupas nodokļu saistības, tai vajadzētu būt spējīgai apliecināt, ka attiecībā uz šo uzņēmumu šajā taksācijas gadā nepastāv čaulas risks šīs direktīvas izpratnē. Tā kā atbrīvojuma saņemšanas process varētu radīt slogu gan uzņēmumam, gan nodokļu administrācijai, tad gadījumā, ja tiks konstatēts, ka nav mērķa apiet nodokļus vai izvairīties no nodokļu maksāšanas, būs iespējams pagarināt atbrīvojuma derīguma termiņu vēl par pieciem gadiem (t. i., kopā ne vairāk kā 6 gadi), ar nosacījumu, ka uzņēmuma apliecinātie juridiskie un faktiskie apstākļi nemainās. Pēc šā perioda beigām uzņēmumam, kurš vēlas turpināt piemērot atbrīvojumu un var pamatot, ka tam joprojām ir tiesības uz atbrīvojumu, būs jāatkārto atbrīvojuma pieprasīšanas process.

Sekas

Ja ir spēkā prezumpcija, ka uzņēmums ir “čaula” direktīvas izpratnē, un ja tas neatspēko šādu prezumpciju, būtu jāseko fiskālajām sekām. Šīm sekām vajadzētu būt samērīgām un vērstām uz fiskālās ietekmes neitralizēšanu, t. i., tādām, kas liedz jebkādas nodokļu priekšrocības, kuras ir iegūtas vai varētu tikt iegūtas ar uzņēmuma starpniecību saskaņā ar nolīgumiem vai konvencijām, kas ir spēkā uzņēmuma dalībvalstī, vai attiecīgajām ES direktīvām, jo īpaši Padomes Direktīvu 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, un Direktīvu 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs. Šīs priekšrocības faktiski tiktu liegtas tādā gadījumā, ja attiecībā uz uzņēmumu, par kuru tika konstatēts, ka tam nav minimālā satura un kurš nepierādīja pretējo, nav ievēroti attiecīgie nolīgumi, konvencijas un ES direktīvas.

Ņemot vērā to, ka šādu priekšrocību iegūšanas vajadzībām uzņēmumam parasti ir jāiesniedz nodokļu rezidenta apliecība, lai nodrošinātu efektīvu procesu, dalībvalsts, kurā ir čaulas nodokļu rezidence, vai nu vispār neizdos nodokļu rezidenta apliecību, vai arī izdos apliecību ar brīdinājuma paziņojumu, t. i., iekļaujot skaidru paziņojumu, lai liegtu uzņēmumu izmantot iepriekš minēto priekšrocību gūšanai. Nodokļu rezidenta apliecības neizdošana vai īpašas apliecības izdošana, kurā ir iepriekš aprakstītais brīdinājums, neskar tās dalībvalsts, kurā ir čaulas nodokļu rezidence, tiesisko regulējumu attiecībā uz jebkādam nodokļu saistībām, kas saistītas ar čaulu. Apliecība kalpos tikai kā administratīva prakse, lai informētu ienākumu izcelsmes valsti par to, ka tai nevajadzētu piešķirt priekšrocības, ko paredz nodokļu līgums ar čaulas dalībvalsti (vai piemērojamās ES direktīvas), attiecībā uz maksājumiem, ko saņem čaula.

Ja uzņēmumam piešķirtās nodokļu priekšrocības tiek liegtas, būtu jānosaka, kā faktiski būtu jāapliek ar nodokli uzņēmuma ienākošā un izejošā ienākumu plūsma, kā arī visi uzņēmumam piederošie aktīvi. Jo īpaši būtu jānosaka, kurai jurisdikcijai vajadzētu dot tiesības aplikēt ar nodokli šādas ienākumu plūsmas un/vai aktīvus. Šādam konstatējumam nebūtu jāskar nekādi nodokļi, kas var būt piemērojami pašas čaulas līmenī; tādējādi čaulas dalībvalsts varētu turpināt uzskatīt čaulu par nodokļu rezidentu tās teritorijā un piemērot nodokli attiecīgajām ienākumu plūsmām un/vai aktīviem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

⁷ OV L 338, 12.12.2012., 41. lpp.

Piešķirot nodokļu uzlikšanas tiesības, būtu jāņem vērā visas jurisdikcijas, kuras var ietekmēt darījumi, kuros iesaistīta čaula. Šādas jurisdikcijas, izņemot čaulas dalībvalsti, ir:

- i) ienākumu plūsmu gadījumā: no vienas puses, izcelsmes jurisdikcija vai jurisdikcija, kurā atrodas ienākumu maksātājs, un, no otras puses, plūsmas galamērķa jurisdikcija, t. i., uzņēmuma akcionāra jurisdikcija;
- ii) nekustamā īpašuma aktīvu gadījumā: no vienas puses, izcelsmes jurisdikcija vai jurisdikcija, kurā atrodas aktīvi, un, no otras puses, jurisdikcija, kurā dzīvo īpašnieks, t. i., uzņēmuma akcionāra jurisdikcija;
- iii) vērtīgu kustamu aktīvu, piemēram, mākslas kolekciju, jahtu u. c. gadījumā: īpašnieka, t. i., uzņēmuma akcionāra, jurisdikcija.

Nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršana noteikti skar tikai tās dalībvalstis, kurām šī direktīva ir saistoša, t. i., tā neietekmē un nevar ietekmēt trešās valstis. Tomēr patiešām var rasties situācijas, kurās iesaistītas trešās valstis, piemēram, ienākumi no trešās valsts tiek iepludināti čaulā vai ja čaulas akcionārs(-i) atrodas trešā valstī, vai ja čaulas īpašumā ir aktīvi, kas atrodas trešā valstī. Šādos gadījumos attiecībā uz nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršanu būtu pienācīgi jāievēro nolīgumi starp dalībvalsti un trešo valsti par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu. Ja šādu nolīgumu nav, iesaistītā dalībvalsts piemēros savus tiesību aktus.

Konkrētāk, var paredzēt četrus scenārijus:

- (1) maksātāja jeb izcelsmes jurisdikcija ir trešā valsts — čaulas jurisdikcija ir ES — akcionāra(-u) jurisdikcija ir ES

Šajā gadījumā izcelsmes jurisdikcijai direktīva nav saistoša, savukārt čaulas un akcionāra jurisdikcijas ietilpst darbības jomā.

- Trešā valsts, kas ir ienākumu izcelsmes / maksātāja valsts: var piemērot iekšzemes nodokli izejošajam maksājumam vai var nolemt piemērot spēkā esošo līgumu ar akcionāra jurisdikciju ES.
- ES čaula: tā arī turpmāk būs attiecīgās dalībvalsts nodokļu rezidents un tai būs jāpilda attiecīgie pienākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp jāsniedz informācija par saņemto maksājumu; tā var būt spējīga iesniegt pierādījumus par nodokli, kas piemērots maksājumam
- ES akcionārs(-i): iekļauj čaulas uzņēmuma saņemto maksājumu savos ar nodokli apliekamos ienākumos saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tam var būt iespēja pieprasīt nodokļa atlaidi par visiem nodokļiem, kas samaksāti ienākumu gūšanas vietā, saskaņā ar piemērojamo līgumu ar trešās valsts izcelsmes jurisdikciju. Tas ņems vērā un atskaitīs arī visus nodokļus, ko samaksājusi čaula.

- (2) maksātāja jeb izcelsmes jurisdikcija ir ES — čaulas jurisdikcija ir ES — akcionāra(-u) jurisdikcija ir ES

Šajā gadījumā visas jurisdikcijas ietilpst direktīvas darbības jomā, un tāpēc tā tām ir saistoša.

- ES, kas ir ienākumu izcelsmes / maksātāja valsts: tai nebūs tiesību aplikt ar nodokli maksājumu, bet tā var piemērot iekšzemes nodokli izejošajam maksājumam, ja tā nevar identificēt, vai uzņēmuma akcionārs(-i) atrodas ES.
- ES čaula: tā arī turpmāk būs attiecīgās dalībvalsts nodokļu rezidents un tai būs jāpilda attiecīgie pienākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp jāsniedz

informācija par saņemto maksājumu; tā var būt spējīga iesniegt pierādījumus par nodokli, kas piemērots maksājumam

- ES akcionārs(-i): čaulas uzņēmuma saņemto maksājumu iekļaus ar nodokli apliekamajā ienākumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tam var būt iespēja pieprasīt atlaidi attiecībā uz visiem nodokļiem, kas samaksāti ienākumu gūšanas vietā, tostarp saskaņā ar ES direktīvām. Tas ņems vērā un atskaitīs arī visus nodokļus, ko samaksājusi čaula.

(3) maksātāja jeb izcelsmes jurisdikcija ir ES — čaulas jurisdikcija ir ES — akcionāra(-u) jurisdikcija ir trešā valsts

Šajā gadījumā direktīva ir saistoša tikai izcelsmes un čaulas jurisdikcijai, bet akcionāra jurisdikcijai nav saistoša.

- ES, kas ir ienākumu izcelsmes / maksātāja valsts: uzliks nodokli izejošajam maksājumam saskaņā ar līgumu, kas ir spēkā ar akcionāra(-u) trešās valsts jurisdikciju, vai, ja šāda līguma nav, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- ES čaula: arī turpmāk būs nodokļu rezidents dalībvalstī, un tai būs jāpilda attiecīgās saistības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp sniedzot informāciju par saņemto maksājumu; tā var būt spējīga sniegt pierādījumus par nodokli, kas piemērots maksājumam.
- Trešās valsts akcionārs(-i): lai gan akcionāra(-u) trešās valsts jurisdikcijai nav nekādu piemērojamu seku, tai var lūgt piemērot nodokļu nolīgumu, kas ir spēkā ar izcelsmes dalībvalsti, lai sniegtu atlaidi.

(4) maksātāja jeb izcelsmes jurisdikcija ir trešā valsts — čaulas jurisdikcija ir ES — akcionāra(-u) jurisdikcija ir trešā valsts

- Trešā valsts, kas ir ienākumu izcelsmes / maksātāja valsts: var piemērot iekšzemes nodokli izejošajam maksājumam vai var nolemt piemērot nodokli saskaņā ar nodokļu nolīgumu, kas ir spēkā ar akcionāra(-u) trešās valsts jurisdikciju, ja tā vēlas skatīties cauri arī ES čaulas vienībai.
- ES čaula: turpinās būt dalībvalsts nodokļu rezidents un pildīs attiecīgās saistības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp sniedzot informāciju par saņemto maksājumu; tā var būt spējīga iesniegt pierādījumus par nodokli, kas piemērots maksājumam
- Trešās valsts akcionārs(-i): lai gan trešās valsts akcionāra jurisdikcijai nav piemērojamu seku, tā var apsvērt iespēju piemērot spēkā esošu līgumu ar izcelsmes jurisdikciju, lai nodrošinātu atlaidi.

Scenāriji, kad čaulas uzņēmumi ir rezidenti ārpus ES, direktīvas darbības jomā neietilpst.

Informācijas apmaiņa

Visām dalībvalstīm jebkurā laikā un bez vajadzības to pieprasīt pašām būs pieejama informācija par ES čaulām. Šajā nolūkā dalībvalstis apmainīsies ar informāciju no pirmā posma, kad uzņēmums ir klasificēts kā pakļauts riskam šīs direktīvas izpratnē. Informācijas apmaiņu piemēro arī tad, ja dalībvalsts nodokļu administrācija veic novērtējumu, pamatojoties uz atsevišķu lietu faktiem un apstākļiem, un nolemj apliecināt, ka konkrēts uzņēmums ir atspēkojis prezumpciju par čaulas esību vai ka tas būtu jāatbrīvo no direktīvā noteiktajiem pienākumiem. Tas nodrošinās, ka visas dalībvalstis var laikus uzzināt par rīcības brīvības izmantošanu un katra novērtējuma konkrētajiem iemesliem. Dalībvalstis varēs arī pieprasīt

uzņēmuma dalībvalstij veikt nodokļu revīziju, ja tām būs pamats aizdomām, ka uzņēmumam varētu nebūt minimāla satura direktīvas izpratnē.

Lai panāktu, ka informācija ir laikus pieejama visām dalībvalstīm, kuras tā varētu interesēt, informācijas apmaiņa notiks automātiski ar centrālā direktorija starpniecību, izmantojot esošo mehānismu administratīvai sadarbībai nodokļu jautājumos. Visos iepriekš minētajos scenārijos dalībvalstis apmainīsies ar informāciju nekavējoties un jebkurā gadījumā 30 dienu laikā no brīža, kad administrācijai ir šāda informācija. Proti, 30 dienu laikā pēc nodokļu deklarāciju saņemšanas vai 30 dienu laikā no dienas, kad administrācija pieņem lēmumu apliecināt, ka uzņēmums ir atspēkojis prezumpciju vai ka tas būtu jāatbrīvo no pienākumiem. Automātiska informācijas apmaiņa notiks arī 30 dienu laikā pēc revīzijas pabeigšanas par riskam pakļautu uzņēmumu šīs direktīvas vajadzībām, ja šādas revīzijas rezultāts ietekmē informāciju, ar kuru jau notikusi apmaiņa vai ar kuru būtu bijis jāapmainās par šo uzņēmumu. Informācija, ar kuru jāapmainās, ir noteikta šīs direktīvas 13. pantā. Princips ir tāds, ka šādai informācijas apmaiņai būtu jānodrošina, ka visas dalībvalstis saņem informāciju, ko šīs direktīvas vajadzībām sniedz riskam pakļautie uzņēmumi. Turklāt, ja dalībvalsts administrācija novērtē prezumpcijas atspēkošanu vai atbrīvojumu no direktīvā noteiktajiem pienākumiem, informācijai, ar kuru apmainās, būtu jāļauj citām dalībvalstīm saprast šāda novērtējuma iemeslus. Citām dalībvalstīm vienmēr vajadzētu būt iespējai pieprasīt citai dalībvalstij veikt nodokļu revīziju par jebkuru uzņēmumu, kurš atbilst šīs direktīvas ieejas kritēriju kopai, ja tām ir šaubas par to, vai tam piemīt nepieciešamais minimālais saturs. Pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij nodokļu revīzija būtu jāveic saprātīgā termiņā un rezultāti būtu jādara zināmi pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij. Ja konstatē čaulas vienību, informācijas apmaiņai būtu jānotiek automātiski saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu.

Sankcijas

Saskaņā ar ierosināto tiesību aktu dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas šajā direktīvā noteikto informācijas sniegšanas pienākumu, kas transponēti valsts tiesību aktos, pārkāpumiem. Sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Minimālais koordinācijas līmenis starp dalībvalstīm būtu jāpanāk, nosakot minimālo finansiālo sankciju saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem finanšu nozarē. Sankcijām būtu jāietver administratīvs naudas sods vismaz 5 % apmērā no uzņēmuma apgrozījuma. Šādā minimālajā summā būtu jāņem vērā konkrētās informācijas sniedzējas vienības apstākļi.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko paredz noteikumus ar mērķi novērst čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu
nodokļu vajadzībām un groza Direktīvu 2011/16/ES**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Taisnīgas un efektīvas nodokļu uzlikšanas nodrošināšana iekšējā tirgū un cīņa pret nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas joprojām ir svarīgas Savienības politiskās prioritātes. Lai gan pēdējos gados šajā jomā ir panākts būtisks progress, jo īpaši pieņemot Padomes Direktīvu 2016/1164³ par nodokļu apiešanas novēršanu un paplašinot darbības jomu Padomes Direktīvai 2011/16/ES⁴ par administratīvo sadarbību, ir vajadzīgi turpmāki pasākumi, lai novērstu tādu konkrēti identificētu praksi nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas jomā, kas nav pilnībā aptverta spēkā esošajā Savienības tiesiskajā regulējumā. Jo īpaši starptautiskas grupas bieži veido uzņēmumus bez minimāla satura, lai samazinātu savas kopējās nodokļu saistības, tostarp novirzot peļņu no konkrētām dalībvalstīm ar augstu nodokļa likmi, kurās tās veic saimniecisko darbību un rada vērtību savam uzņēmumam. Šis priekšlikums papildina progresu, kas panākts korporatīvās pārredzamības jomā, izmantojot prasības attiecībā uz informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, kuras ieviestas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regulējumu un kuras attiecas uz situācijām, kad uzņēmumi ir izveidoti, lai slēptu patiesās īpašumtiesības neatkarīgi no tā, vai tie ir paši uzņēmumi, vai to pārvaldītāji un īpašumā esošie aktīvi, piemēram, nekustamais īpašums vai augstvērtīgs īpašums.
- (2) Ir atzīts, ka dalībvalstī var izveidot uzņēmumus bez minimāla satura ar galveno mērķi iegūt nodokļu priekšrocības, jo īpaši samazinot citas dalībvalsts nodokļu bāzi. Lai gan dažas dalībvalstis ir izstrādājušas tiesisko vai administratīvo regulējumu, lai aizsargātu savu nodokļu bāzi no šādām shēmām, attiecīgajiem noteikumiem bieži vien ir

¹ OV C, , ...lpp. Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

² OV C, , ...lpp. Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

³ Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvo sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

ierobežota ietekme, jo tos piemēro tikai vienas dalībvalsts teritorijā un tie faktiski neaptver situācijas, kurās iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts. Turklāt valstu noteikumi, ko piemēro šajā jomā, Savienībā ievērojami atšķiras, savukārt dažās dalībvalstīs vispār nav noteikumu, lai novērstu tādu uzņēmumu ļaunprātīgu izmantošanu, kuriem nav nekāda satura vai ir minimāls saturs nodokļu vajadzībām.

- (3) Ir jāizveido kopēja sistēma, lai stiprinātu dalībvalstu noturību pret nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas praksi, kas saistīta ar tādu uzņēmumu izmantošanu, kuri neveic saimniecisku darbību, pat ja tie, domājams, ir iesaistīti saimnieciskā darbībā, un kuriem tāpēc nav nekāda satura vai ir tikai minimāls saturs nodokļu vajadzībām. Tas tiek darīts, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi, kuriem nav minimāla satura, netiek izmantoti kā instrumenti, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas vai apietu nodokļus. Tā kā šie uzņēmumi var veikt uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, bet tos var izmantot, lai samazinātu citas dalībvalsts nodokļu bāzi, ir ļoti svarīgi vienoties par vienotu noteikumu kopumu, lai noteiktu, kas iekšējā tirgū būtu jāuzskata par nepietiekamu saturu nodokļu vajadzībām, kā arī lai noteiktu konkrētas fiskālās sekas, kas saistītas ar šādu nepietiekamu saturu. Ja tiek konstatēts, ka uzņēmumam ir pietiekams saturs saskaņā ar šo direktīvu, tam nebūtu jāliedz dalībvalstīm turpināt piemērot noteikumus par nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanu, ar nosacījumu, ka tie atbilst Savienības tiesību aktiem.
- (4) Lai nodrošinātu visaptverošu pieeju, noteikumi būtu jāpiemēro visiem uzņēmumiem Savienībā, kuri ir apliekami ar nodokli kādā dalībvalstī, neatkarīgi no to juridiskās formas un statusa, ja vien to rezidence nodokļu vajadzībām ir kādā dalībvalstī un tie ir tiesīgi saņemt nodokļu rezidenta apliecību šajā dalībvalstī.
- (5) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, iespējamo noteikumu proporcionalitāti un efektivitāti, būtu vēlams ierobežot to darbības jomu, attiecinot to tikai uz uzņēmumiem, kuriem piemīt minimāla satura trūkuma un izmantošanas ar galveno mērķi iegūt nodokļu priekšrocības risks. Līdz ar to būtu svarīgi noteikt ieejas kritēriju kopu, proti, trīs kumulatīvu, indikatīvu nosacījumu kopumu, kuri ļauj izsecināt, kuriem uzņēmumiem piemīt pietiekams risks, kas minēts iepriekš, tādā apmērā, lai pamatotu informācijas sniegšanas prasību attiecināšanu uz tiem. Pirmajam nosacījumam būtu jāļauj identificēt tādus uzņēmumus, kas, domājams, nodarbojas galvenokārt ar ģeogrāfiski mobilo saimniecisko darbību, jo vietu, kur šādu darbību faktiski veic, parasti ir grūtāk noteikt. Šāda darbība parasti rada nozīmīgas pasīvo ienākumu plūsmas. Tādējādi uzņēmumi, kuru ienākumus galvenokārt veido pasīvo ienākumu plūsmas, atbilstu šim nosacījumam. Būtu jāņem vērā arī tas, ka vienībām, kuras tur aktīvus privātai lietošanai, piemēram, nekustamais īpašums, jahtas, lidmašīnas, mākslas darbi, vai arī tikai pašu kapitāls, ilgāku laiku var nebūt ienākumu, bet tās var tomēr radīt ievērojamas nodokļu priekšrocības, turot šos aktīvus īpašumā. Tā kā pilnībā iekšzemes situācijas nevarētu apdraudēt iekšējā tirgus labu darbību un tās vislabāk varētu risināt vietējā līmenī, tad otrs nosacījums būtu pievērsties tādiem uzņēmumiem, kas ir iesaistīti pārrobežu darbībās. Iesaistīšanās pārrobežu darbībās būtu jākonstatē, ņemot vērā, no vienas puses, uzņēmuma iekšzemes vai ārvalstu darījumu raksturu un, no otras puses, tā īpašumu, ņemot vērā to, ka vienības, kuras tur aktīvus tikai privātai, ar saimniecisko darbību nesaistītai lietošanai, ilgu laiku var neiesaistīties darījumos. Turklāt ar trešo nosacījumu būtu jānorāda tie uzņēmumi, kuriem nav pašu resursu vai tie ir nepietiekami, lai pildītu galvenās vadības darbības. Šajā sakarā uzņēmumi, kuriem nav pietiekamu pašu resursu, parasti iesaista trešās personas, kuras sniedz pārvaldes, vadības, saziņas un juridiskās atbilstības pakalpojumus vai slēdz attiecīgus līgumus ar saistītiem uzņēmumiem par šādu

pakalpojumu sniegšanu, lai izveidotu un uzturētu juridisko un fiskālo klātbūtni. Ārpakalpojumu izmantošana tikai dažiem papildpakalpojumiem, piemēram, tikai grāmatvedības pakalpojumiem, lai gan pamatdarbība paliek uzņēmuma ziņā, vien nebūtu pietiekams pamats, lai uzņēmums atbilstu šim nosacījumam. Lai gan var būt, ka šādi pakalpojumu sniedzēji tiek reglamentēti citām nefiskālām vajadzībām, to pienākumi, kas paredzēti šādām citām vajadzībām, ne vienmēr mazina risku, ka tiek izveidoti un uzturēti uzņēmumi, ko ļaunprātīgi izmanto nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas praksei.

- (6) Būtu taisnīgi no paredzētajiem noteikumiem izslēgt tos uzņēmumus, kuru darbībai ir raksturīga pienācīga pārredzamība un kuriem tādējādi nepiemīt risks, ka tiem nav satura nodokļu vajadzībām. No šīs direktīvas darbības jomas būtu jāizslēdz arī tādi uzņēmumi, kuriem ir tirdzniecībai atļauts pārvedamais vērtspapīrs vai kuri ir iekļauti biržas sarakstā regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, kā arī konkrēti finanšu uzņēmumi, kurus tieši vai netieši stingri reglamentē Savienībā un uz kuriem attiecas pastiprinātas pārredzamības prasības un uzraudzība. Arī tīriem pārvaldītāju uzņēmumiem, kas atrodas tajā pašā jurisdikcijā, kurā atrodas operacionālais meitasuzņēmums un to faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), visticamāk, mērķis nav iegūt nodokļu priekšrocības. Tas pats attiecas uz pārvaldītāju uzņēmuma uzņēmumiem, kas atrodas tajā pašā jurisdikcijā, kurā atrodas to akcionārs vai galīgais mātesuzņēmums. Tādēļ arī tie būtu jāizslēdz. Tāpat nebūtu jāuzskata, ka tādiem uzņēmumiem, kas nodarbina pietiekamu skaitu personu, kuru pilnas slodzes darbs ir veltīts tikai un vienīgi uzņēmuma darbību veikšanai, nav minimāla saturs. Lai gan loģiski varētu gadīties, ka tie neatbilst ieejas kritērijiem, tomēr tie būtu nepārprotami jāizslēdz juridiskās noteiktības labad.
- (7) Lai starp uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem pastāv risks, ka tiem varētu nebūt satura nodokļu vajadzībām, atlasītu tikai tos uzņēmumus un nodrošinātu, ka noteikumi attiecas tikai uz tiem uzņēmumiem, kuriem tiešām šā satura trūkst, uzņēmumiem būtu jāsniedz informācija par saviem resursiem dalībvalstī, kurā tie ir rezidenti nodokļu vajadzībām. Šāda informācija ir nepieciešama, lai pārbaudītu, vai uzņēmumam ir resursi un tas faktiski veic saimniecisko darbību nodokļu rezidences dalībvalstī un vai pastāv pietiekama saikne starp uzņēmuma un minētās dalībvalsts ienākumiem vai aktīviem.
- (8) Lai vienkāršotu šīs direktīvas īstenošanu, uzņēmumiem, kuriem piemīt satura trūkuma un izmantošanas ar galveno mērķi gūt nodokļu priekšrocības risks, savā gada nodokļu deklarācijā būtu jādeklarē, ka tiem ir minimāls resursu līmenis, piemēram, cilvēkresursi un telpas nodokļu rezidences dalībvalstī, un attiecīgā gadījumā jāsniedz dokumentāri pierādījumi par to. Lai gan ir atzīts, ka dažādām darbībām var būt vajadzīgi atšķirīgi resursu līmenis vai veids, kopējam minimālajam resursu līmenim vajadzētu būt jebkurā gadījumā. Šim novērtējumam vajadzētu būt vēršamam tikai uz to, lai noteiktu uzņēmumu saturu nodokļu vajadzībām, un tas neapšaubā lomu, kāda ir “trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējam”, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849⁵, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, tās predikatīvo nodarījumu un teroristu finansēšanas identificēšanā. Un otrādi, var uzskatīt, ka minimāla resursu līmeņa neesība var liecināt par satura trūkumu tādā

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

gadījumā, ja uzņēmumam jau piemīt satura nodokļu vajadzībām trūkuma risks. Lai nodrošinātu saderību ar attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem, kopējam minimālajam līmenim būtu jābalstās uz spēkā esošajiem Savienības un starptautiskajiem standartiem par saturīgu saimniecisko darbību saistībā ar preferenciāliem nodokļu režīmiem vai situācijās bez korporatīvo nodokļu seguma⁶, kā tas izstrādāts Kaitējošas nodokļu prakses jautājumu foruma ietvaros. Ir jāparedz dokumentāru pierādījumu, kas pamato uzņēmuma deklarāciju par to, ka tā rīcībā ir minimālie resursi, iesniegšana kopā ar nodokļu deklarāciju. Tas ir nepieciešams arī tādēļ, lai administrācija varētu formulēt viedokli, pamatojoties uz uzņēmuma faktiem un apstākļiem, un izlemt, vai uzsākt revīzijas procedūru.

- (9) Lai nodrošinātu noteiktību nodokļu jomā, ir obligāti jāparedz kopīgi noteikumi par uzņēmumu deklarāciju saturu. Būtu jāuzskata, ka uzņēmumiem, kuri atbilst ieejas kritērijiem un uz kuriem attiecīgi attiecas informācijas sniegšanas prasības, nav pietiekama satura nodokļu vajadzībām, ja tie arī deklarē, ka tiem nav viena vai vairāku elementu, kas kumulatīvi veido minimālo satura līmeni, vai ja tie nesniedz prasītos apstiprinošos pierādījumus. Savukārt par uzņēmumiem, kas deklarē, ka tiem ir visi minimālā satura līmeņa elementi, un iesniedz prasītos apliecinātos dokumentus, būtu jāuzskata, ka tiem ir minimāls saturs nodokļu vajadzībām, un uz tiem nevajadzētu attiecināt nekādus papildu pienākumus un sekas saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr tam nebūtu jāskar piemērojami tiesību akti un administrācijas tiesības veikt revīziju, tostarp pamatojoties uz apliecinājumiem dokumentiem, un, iespējams, nonākt pie cita secinājuma.
- (10) Ir atzīts, ka tas, vai uzņēmums faktiski veic saimniecisko darbību nodokļu vajadzībām, vai galvenokārt nodarbojas ar nodokļu apiešanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, galu galā ir faktu un apstākļu jautājums. Tas būtu jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi attiecībā uz katru konkrēto uzņēmumu. Tādēļ uzņēmumiem, par kuriem uzskata, ka tiem nav minimāla satura nodokļu vajadzībām, vajadzētu būt tiesīgiem pierādīt pretējo, tostarp pierādīt, ka tie nekalpo galvenokārt nodokļu mērķiem, un tādējādi atspēkot šādu prezumpciju. Pēc tam, kad ir izpildīti šajā direktīvā noteiktie informācijas sniegšanas pienākumi, tiem būtu jāsniedz papildu informācija tās dalībvalsts administrācijai, kurā tie ir rezidenti nodokļu vajadzībām. Lai gan tie var sniegt jebkādu papildu informāciju, ko tie uzskata par piemērotu, ir būtiski noteikt kopīgas prasības attiecībā uz to, kas var būt atbilstošs papildu pierādījums un kas tādēļ būtu jāpieprasa visos gadījumos. Ja dalībvalsts, pamatojoties uz šādiem papildu pierādījumiem, uzskata, ka uzņēmums ir apmierinošā veidā atspēkojis prezumpciju par to, ka tam nav satura, tam vajadzētu būt iespējai izdot lēmumu, ar ko apliecina, ka uzņēmumam ir minimāls saturs nodokļu vajadzībām saskaņā ar šo direktīvu. Šāds lēmums var palikt spēkā laikposmā, kurā uzņēmuma faktiskie un juridiskie apstākļi paliek nemainīgi, un līdz 6 gadiem no lēmuma pieņemšanas brīža. Tas ļaus ierobežot resursus, kas piešķirti gadījumiem, par kuriem ir pierādīts, ka uzņēmums nav čaula direktīvas izpratnē.
- (11) Tā kā šīs direktīvas mērķis ir novērst nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas, visticamāk, plauks ar uzņēmumu bez minimāla satura rīcību, un lai nodrošinātu noteiktību nodokļu jomā un veicinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, ir

⁶ *General Secretariat of the Council, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Code of Conduct (Business Taxation), Guidance on the interpretation of the third criterion; OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance, Action 5: Final Report.*

ārkārtīgi svarīgi paredzēt iespēju piešķirt atbrīvojumus tādiem uzņēmumiem, kuri atbilst ieejas kritērijam, bet kuru iesaistīšanās tomēr faktiski nerada labvēlīgu ietekmi uz uzņēmuma grupas vai faktiskā(-o) īpašnieka(-u) vispārējo nodokļu situāciju. Šā iemesla dēļ šādiem uzņēmumiem vajadzētu būt tiesīgiem pieprasīt tās dalībvalsts administrācijai, kurā tie ir rezidenti nodokļu vajadzībām, pieņemt lēmumu, kas pilnībā un pašā sākumā atbrīvo tos no ierosināto noteikumu ievērošanas. Šādam atbrīvojumam turklāt vajadzētu būt ierobežotam laikā, lai administrācija varētu regulāri pārbaudīt, vai faktiskie un juridiskie apstākļi, kas pamato atbrīvojuma lēmumu, joprojām ir spēkā. Tajā pašā laikā šāda lēmuma iespējamais pagarinājums ļaus ierobežot resursus, kas piešķirti gadījumiem, kuri būtu jāizslēdz no direktīvas darbības jomas.

- (12) Lai nodrošinātu noteiktību nodokļu jomā un nodokļu taisnīgumu iekšējā tirgū, būtu lietderīgi skaidri paredzēt noteikumus, ar kuriem precizē nodokļu režīmu tādu uzņēmumu ienākošo vai no tiem izejošo ienākumu plūsmai, par kuriem ir konstatēts, ka tiem nav minimāla satura nodokļu vajadzībām, un kuri nav snieguši pierādījumus par pretējo vai pierādījumus tam, ka tie nekalpo mērķim gūt nodokļu priekšrocības. Šādi ienākumi būtu jāapliek ar nodokli dalībvalstī, kurā uzņēmuma akcionārs(-i) ir rezidents nodokļu vajadzībām, tā, it kā tie būtu izmaksāti tieši šādam(-iem) akcionāram(-iem). Lai novērstu nodokļu dubultas uzlikšanas risku, nodoklis, kas par šādiem ienākumiem samaksāts uzņēmuma dalībvalstī, ja tāds ir, būtu jāņem vērā un jāatskaita no nodokļa, kas maksājams uzņēmuma akcionāra(-u) dalībvalstī. Ja uzņēmuma akcionāri nav rezidenti nodokļu vajadzībām nevienā dalībvalstī, tad šādi ienākumi būtu jāapliek ar nodokli maksātāja nodokļu rezidences jurisdikcijā tā, it kā tie būtu tieši izmaksāti uzņēmuma akcionāram(-iem). Situācijās, kad nav ienākumu plūsmu, būtu jāpiemēro noteikumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Tas jo īpaši varētu notikt gadījumā, ja nekustamais īpašums vai cits ļoti vērtīgs īpašums tiek turēts tikai privātām vajadzībām vai ja tur tikai pašu kapitālu. Ņemot vērā, ka pastāv risks, ka ķēdē tiek izveidoti vairāki uzņēmumi bez minimāla satura, ir arī būtiski izslēgt situācijas, kad ienākumi tiek uzskatīti par apliekamiem ar nodokli tāda akcionāra jurisdikcijā, kurš pats ir uzņēmums bez minimāla satura. Šai direktīvai nebūtu jāietekmē nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršana saskaņā ar nolīgumiem un konvencijām, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kas noslēgti starp dalībvalsti un trešo valsti.
- (13) Lai nodrošinātu ierosinātās sistēmas efektivitāti, ir jānosaka atbilstīgas fiskālās sekas uzņēmumiem, kuriem nav minimāla satura nodokļu vajadzībām. Uzņēmumiem, kas atbilst ieejas kritērijiem un prezumpcijai, ka tiem nav satura nodokļu vajadzībām, turklāt tie arī nav snieguši pierādījumus par pretējo vai pierādījumus, ka tie nekalpo mērķim iegūt nodokļu priekšrocības, nebūtu jāļauj gūt labumu no noteikumiem nolīgumos un konvencijās, kuri paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kuru līgumslēdzēja puse ir dalībvalsts, kur atrodas to nodokļu rezidence, un no jebkādiem citiem nolīgumiem, tostarp noteikumiem starptautiskos nolīgumos par ieguldījumu veicināšanu un aizsardzību, ar līdzvērtīgu mērķi vai sekām. Šādiem uzņēmumiem nebūtu jāļauj gūt priekšrocības no Padomes Direktīvas 2011/96/ES⁷ un Padomes Direktīvas 2003/49/EK⁸. Šajā nolūkā šiem

⁷ Padomes Direktīva 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 345, 29.12.2011., 8. lpp.).

⁸ Padomes Direktīva 2003/49/EK (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

uzņēmumiem nevajadzētu būt tiesīgiem saņemt nodokļu rezidenta apliecību, ja tā kalpo šo priekšrocību gūšanai. Tādēļ dalībvalstij, kurā uzņēmums ir rezidents nodokļu vajadzībām, būtu jāatsaka nodokļu rezidenta apliecība. Vajadzētu paredzēt alternatīvu iespēju, proti, minētā dalībvalsts izdod šādu apliecību ar atrunu, kas brīdina, ka uzņēmumam to nebūtu jāizmanto iepriekš minēto nodokļu priekšrocību gūšanai. Šim nodokļu rezidenta apliecības atteikumam vai arī īpašas rezidenta apliecības izdošanai nevajadzētu būt pretrunā uzņēmuma dalībvalsts noteikumiem attiecībā uz rezidenci nodokļu vajadzībām un attiecīgajiem pienākumiem, kas ar to saistīti. Tas drīzāk kalpotu tam, lai citām dalībvalstīm un trešām valstīm paziņotu, ka nebūtu jāpiešķir atvieglojumi vai atmaksājumi attiecībā uz tādiem darījumiem, kas saistīti ar šo uzņēmumu, pamatojoties uz kādu līgumu ar uzņēmuma dalībvalsti vai, attiecīgā gadījumā, Savienības direktīvām.

- (14) Ņemot vērā to, ka uzņēmumus, kam nav minimāla satura, var izmantot, lai iegūtu nodokļu priekšrocības, kaitējot dalībvalstij, kas nav to rezidences valsts nodokļu vajadzībām, attiecīgā informācija būtu jā dara zināma pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Lai nodrošinātu, ka visām ieinteresētajām dalībvalstīm ir savlaicīga piekļuve šādai informācijai, informācijas apmaiņa būtu jāveic automātiski, izmantojot Savienības izveidoto kopējo sakaru tīklu (CCN). Šajā kontekstā informācija būtu jāreģistrē drošā centrālā direktoriijā administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kas pieejams visām dalībvalstīm. Dalībvalstīm būtu jāuzliek prasība īstenot vairākus praktiskus pasākumus, ieskaitot tādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu visas prasītās informācijas sniegšanu, izveidojot standarta veidlapu. Pasākumos būtu arī jāietver valodas prasību precizēšana paredzētajai informācijas apmaiņai un attiecīga CCN jaunināšana. Vajadzības gadījumā pēc obligātās automātiskās informācijas apmaiņas posma saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstij vajadzētu būt iespējai izmantot Padomes Direktīvas 2011/16/ES 5. pantu attiecībā uz informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, lai no dalībvalsts, kurai šādi uzņēmumi varētu būt snieguši šo informāciju, iegūtu papildu informāciju par informācijas sniedzējiem uzņēmumiem. Ņemot vērā to, ka pēc iespējas ātrākas atbildes uz informācijas pieprasījumiem ir visefektīvākās, ir lietderīgi nodrošināt, ka atbildes uz informācijas pieprasījumiem tiek sniegtas ātri.
- (15) Tāpēc Direktīva 2011/16/ES būtu attiecīgi jāgroza.
- (16) Lai uzlabotu efektivitāti, dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Lai nodrošinātu noteiktību nodokļu jomā un minimālo koordinācijas līmeni visās dalībvalstīs, ir jānosaka minimālā finansiālā sankcija, ņemot vērā arī katra konkrētā uzņēmuma situāciju. Paredzētie noteikumi balstās uz uzņēmumu pašnovērtējumu par to, vai tie atbilst ieejas kritērijiem. Lai panāktu noteikumu efektivitāti, stimulējot pienācīgu atbilstību visā Savienībā un ņemot vērā to, ka čaulas uzņēmumu vienā dalībvalstī var izmantot, lai samazinātu citas dalībvalsts nodokļu bāzi, ir svarīgi, lai ikvienai dalībvalstij būtu tiesības pieprasīt citai dalībvalstij veikt nodokļu revīzijas uzņēmumos, kas pakļauti riskam, ka netiks ievērots šajā direktīvā definētais minimālais saturs. Tādējādi, lai pastiprinātu efektivitāti, ir būtiski, lai pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij būtu pienākums veikt šādu revīziju un apmainīties ar informāciju par rezultātu, pat ja netiek konstatēta "čaulas" vienība.
- (17) Tā kā ierosināto noteikumu pienācīgai īstenošanai un izpildei katrā dalībvalstī ir izšķiroša nozīme citu dalībvalstu nodokļu bāzes aizsardzībā, šāda īstenošana un izpilde būtu jāuzrauga Komisijai. Tādēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāpaziņo Komisijai

konkrēta informācija, tostarp statistika, par to, kā to teritorijā tiek īstenoti un izpildīti valsts pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

- (18) Lai novērtētu ierosināto jauno noteikumu efektivitāti, Komisijai būtu jā sagatavo novērtējums, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un citiem pieejamiem datiem. Komisijas ziņojums būtu jāpublicē.
- (19) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas un Direktīvas 2011/16/ES īstenošanai, jo īpaši automātiskai informācijas apmaiņai starp nodokļu iestādēm, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt standarta veidlapu ar ierobežotu skaitu elementu, tostarp valodu lietojuma kārtību un nepieciešamos praktiskos pasākumus centrālā direktorija administratīvai sadarbībai nodokļu jomā jaunināšanai. Minētās pilnvaras, kas paredzētas Direktīvā 2011/16/ES, būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁹.
- (20) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725¹⁰ 42. pantu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.
- (21) Jebkādai personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar Direktīvu 2011/16/ES, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679¹¹ un Regulai (ES) 2018/1725. Datu apstrāde Direktīvā 2011/16/ES ir reglamentēta vienīgi ar mērķi kalpot vispārējām sabiedrības interesēm, proti, nodokļu jautājumiem un tādiem nolūkiem kā krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas apkarošanai, nodokļu ieņēmumu nodrošināšanai un nodokļu taisnīguma veicināšanai, kas uzlabo sociālās, politiskās un ekonomiskās iekļaušanas iespējas dalībvalstīs.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī tādēļ, ka šādi uzņēmumi parasti veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, bet tiek izmantoti tādā veidā, kas ietekmē nodokļu bāzi vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.)

I NODAĻA VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka minimālā satura rādītājus uzņēmumiem dalībvalstīs un noteikumus par nodokļu režīmu tādiem uzņēmumiem, kuri neatbilst šiem rādītājiem.

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva ir piemērojama visiem uzņēmumiem, kurus uzskata par nodokļu rezidentiem un kuri ir tiesīgi dalībvalstī saņemt nodokļu rezidenta apliecību.

Šī direktīva neskar citus Savienības tiesību aktus.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “uzņēmums” ir jebkāda vienība, kas ir iesaistīta saimnieciskā darbībā, neatkarīgi no tās juridiskās formas, un ir nodokļu rezidents konkrētā dalībvalstī;
- (2) “taksācijas gads” ir taksācijas gads, kalendārais gads vai jebkurš cits piemērots periods nodokļu vajadzībām;
- (3) “ieņēmumi” ir summa, ko veido neto apgrozījums, citi saimnieciskās darbības ienākumi, ienākumi no līdzdalības daļām, tostarp dividendes, kas saņemtas no saistītiem uzņēmumiem, ienākumi no citiem ieguldījumiem un aizdevumiem, kas ir daļa no pamatlīdzekļiem, citi saņemamie procenti un tamlīdzīgi ienākumi, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES V un VI pielikumā¹²;
- (4) “uzņēmuma dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā uzņēmums ir rezidents nodokļu vajadzībām;
- (5) “faktiskais īpašnieks” ir faktiskais īpašnieks atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 3. panta 6) punktā;
- (6) “uzņēmuma kapitāldaļu īpašnieki” ir fiziskas vai juridiskas personas, kurām tieši pieder jebkāda veida akcijas, daļas, līdzdalības tiesības, dalības tiesības, tiesības uz pabalstiem vai jebkādas līdzvērtīgas tiesības vai prasījumi uzņēmumā, un — netiešas līdzdalības gadījumā — fiziskas vai juridiskas personas, kurām pieder līdzdalība uzņēmumā, izmantojot vienu uzņēmumu vai uzņēmumu ķēdi, no kuriem viens neatbilst šīs direktīvas 7. panta 1. punktā noteiktajiem minimālā satura rādītājiem.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

4. pants
Attiecīgie ienākumi

II un III nodaļā “attiecīgie ienākumi” ir ienākumi, kas pieder jebkurai no šādām kategorijām:

- a) procenti vai jebkuri citi ienākumi no finanšu aktīviem, tostarp kryptoaktīviem atbilstoši definīcijai 3. panta 1. punkta (2) apakšpunktā priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par kryptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937¹³;
- b) autoratlīdzība vai jebkādi citi ienākumi, kas gūti no intelektuālā vai nemateriālā īpašuma vai tirgojamām atļaujām;
- c) dividendes un ienākumi no akciju atsavināšanas;
- d) ienākumi no finanšu līzings;
- e) ienākumi no nekustamā īpašuma;
- f) ienākumi no kustama īpašuma, izņemot naudu, akcijas vai vērtspapīrus, kas tiek turēti privātām vajadzībām un kuru uzskaites vērtība pārsniedz vienu miljonu euro;
- g) ienākumi no apdrošināšanas, banku un citas finanšu darbības;
- h) ienākumi no pakalpojumiem, ko uzņēmums kā ārpalpojumu nodevis citiem saistītiem uzņēmumiem.

5. pants
Saistīts uzņēmums

1. Direktīvas 4. un 7. pantā “saistīts uzņēmums” ir persona, kura ir saistīta ar citu personu jebkurā no šādiem veidiem:
 - a) persona piedalās citas personas pārvaldībā tādējādi, ka var ievērojami ietekmēt šo citu personu;
 - b) persona piedalās citas personas kontrolē ar līdzdalību, kas pārsniedz 25 % balsstiesību;
 - c) persona piedalās citas personas kapitālā ar īpašumtiesībām, kas tieši vai netieši pārsniedz 25 % kapitāla;
 - d) personai ir tiesības uz vismaz 25 % citas personas peļņas.
2. Ja vienas un tās pašas personas vadībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā piedalās vairāk nekā viena persona, kura minēta 1. punktā, tad visas attiecīgās personas uzskata par saistītiem uzņēmumiem.

Ja vienas un tās pašas personas piedalās vairāk nekā vienas personas, kura minēta 1. punktā, vadībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā, tad visas attiecīgās personas uzskata par saistītiem uzņēmumiem.
3. Šā panta 1. un 2. punktā persona ir gan juridiska, gan fiziska persona. Personu, kas attiecībā uz balsstiesībām vai kapitālu kādā vienībā rīkojas kopā ar citu personu, uzskata par tādu, kas tur līdzdalību visās balsstiesībās vai kapitālā minētajā vienībā, kurā līdzdalību tur minētā cita persona.

¹³ COM/2020/593 final.

4. Netiešas līdzdalības gadījumā to, vai ir izpildīti 1. punkta c) apakšpunktā minētie kritēriji, nosaka, sareizinot līdzdalības likmes secīgos līmeņos. Ja persona tur vairāk nekā 50 % balsstiesību, uzskata, ka tā tur 100 % balsstiesību.

Personu, viņas laulāto un viņas augšupējos vai lejupējos radniekus uzskata par vienu personu.

II NODAĻA

TĀDU UZŅĒMUMU IDENTIFIKĀCIJA, KURI NEATBILST RĀDĪTĀJIEM PAR MINIMĀLO SATURU NODOKĻU VAJADZĪBĀM

6. pants

Ziņojošie uzņēmumi

1. Dalībvalstis pieprasa tādiem uzņēmumiem, kuri atbilst turpmāk minētajiem kritērijiem, sniegt informāciju dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar 7. pantu:

- a) vairāk nekā 75 % no ieņēmumiem, ko uzņēmums uzkrājis iepriekšējos divos taksācijas gados, ir būtiski ienākumi;
- b) uzņēmums ir iesaistīts pārrobežu darbībā jebkura šāda iemesla dēļ:
 - i) vairāk nekā 60 % no to uzņēmuma aktīvu uzskaites vērtības, uz kuriem attiecas 4. panta e) un f) apakšpunkts, iepriekšējos divos taksācijas gados atradās ārpus uzņēmuma dalībvalsts;
 - ii) vismaz 60 % no uzņēmuma attiecīgajiem ienākumiem tiek gūti vai izmaksāti, izmantojot pārrobežu darījumus;
- c) iepriekšējos divos taksācijas gados uzņēmums ir uzticējis ārpakalpojumu sniedzējiem ikdienas darbību administrēšanu un lēmumu pieņemšanu par nozīmīgiem pienākumiem.

Uzņēmumu, kura turējumā ir aktīvi, kas var radīt ienākumus, uz kuriem attiecas 4. panta e) un f) apakšpunkts, arī uzskata par atbilstīgu pirmās daļas a) apakšpunktā noteiktajam kritērijam neatkarīgi no tā, vai iepriekšējos divos taksācijas gados uzņēmumam ir uzkrājušies ienākumi no šiem aktīviem, ja šo aktīvu uzskaites vērtība pārsniedz 75 % no uzņēmuma aktīvu kopējās uzskaites vērtības.

Uzņēmumu, kura turējumā ir aktīvi, kas var radīt ienākumus, uz kuriem attiecas 4. panta c) apakšpunkts, arī uzskata par atbilstīgu pirmās daļas a) apakšpunktā noteiktajam kritērijam neatkarīgi no tā, vai iepriekšējos divos taksācijas gados uzņēmumam ir uzkrājušies ienākumi no šiem aktīviem, ja šo aktīvu uzskaites vērtība pārsniedz 75 % no uzņēmuma aktīvu kopējās uzskaites vērtības.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis nodrošina, ka uz uzņēmumiem, kuri ietilpst jebkurā no turpmāk minētajām kategorijām, neattiecas 7. panta prasības:

- a) uzņēmumi, kuriem ir pārvedams vērtspapīrs, ko atļauts tirgot vai kas ir kotēts regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā atbilstoši definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES¹⁴;
- b) regulētas finanšu sabiedrības;
- c) uzņēmumi, kuru galvenā darbība ir akciju turēšana darbojošos uzņēmumos tajā pašā dalībvalstī, bet to faktiskie īpašnieki ir arī rezidenti nodokļu vajadzībām tajā pašā dalībvalstī;
- d) uzņēmumi ar turēšanas darbībām, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām tajā pašā dalībvalstī kā uzņēmuma akcionārs(-i) vai galīgais mātesuzņēmums atbilstoši definīcijai Direktīvas 2011/16/ES III pielikuma I iedaļas 7. punktā;
- e) uzņēmumi, kuros ir vismaz pieci pilnslodzes ekvivalenta darbinieki vai personāls, kuri veic vienīgi darbības, kas rada attiecīgos ienākumus;

Pirmās daļas b) punktu piemēro šādām “regulētām finanšu sabiedrībām”:

- a) kredītiestāde, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013¹⁵ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- b) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES¹⁶ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- c) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks (AIFP), kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā (2), tostarp *Euveca* pārvaldnieks saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 345/2013¹⁷, *Eusef* pārvaldnieks saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 346/2013¹⁸ un *Eltif* pārvaldnieks saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/760¹⁹;
- d) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldības sabiedrība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK²⁰ 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- e) apdrošināšanas sabiedrība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1) punktā²¹;

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349.–496. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

- f) pārapsdrošināšanas sabiedrība, kas definēta Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4) punktā;
- g) arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341²² 1. panta 6) punktā;
- h) pensiju iestādes, kas pārvalda pensiju shēmas, kuras uzskatāmas par sociālā nodrošinājuma shēmām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004²³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009²⁴, kā arī jebkura juridiska vienība, kas izveidota šādu shēmu ieguldījumiem;
- i) alternatīvo ieguldījumu fonds (AIF), kuru pārvalda pārvaldnieks (AIFP), kas definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai AIF, kuru uzrauga saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem;
- j) PVKIU Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punkta nozīmē;
- k) centrālais darījumu partneris (CCP), kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012²⁵ 2. panta 1. punktā;
- l) centrālais vērtspapīru depozitārijs (CVD), kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014²⁶ 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- m) īpašam nolūkam dibināta sabiedrība apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas jomā, kas apstiprināta saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 211. pantu;
- n) “īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu” (SSPE), kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/2402²⁷ 2. panta 2) punktā;
- o) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kas definēta Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) apakšpunktā, vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas definēta Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta h) apakšpunktā, kas ir daļa no apdrošināšanas grupas, kurai piemēro uzraudzību grupas līmenī saskaņā ar minētās direktīvas 213. pantu un kura nav atbrīvota no grupas uzraudzības saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 214. panta 2. punktu;

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.).

- p) maksājumu iestāde, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā²⁸;
- q) elektroniskās naudas iestāde, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK²⁹ 2. panta 1) punktā;
- r) kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējs, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1503³⁰ 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- s) kriptotaktīvu pakalpojumu sniedzējs, kas definēts [priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kriptotaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937]³¹ 3. panta 1. punkta 8) apakšpunktā, ja tas sniedz vienu vai vairākus kriptotaktīvu pakalpojumus, kas definēti [priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kriptotaktīvu tirgiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937] 3. panta 1. punkta 9) apakšpunktā.

7. pants

Minimālā satura nodokļu vajadzībām rādītāji

1. Dalībvalstis pieprasa, lai uzņēmumi, kas atbilst 6. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, savā gada nodokļu deklarācijā par katru taksācijas gadu deklarētu, vai tie atbilst šādiem minimālā satura rādītājiem:
 - a) uzņēmumam ir savas telpas dalībvalstī vai telpas vienīgi savai lietošanai;
 - b) uzņēmumam Savienībā ir vismaz viens aktīvs bankas konts;
 - c) tas atbilst vienam no šādiem rādītājiem:
 - i) viens vai vairāki uzņēmuma direktori:
 - (1) ir rezidenti nodokļu vajadzībām uzņēmuma dalībvalstī vai atrodas no šīs dalībvalsts tādā attālumā, kas ir savienojams ar viņu pienākumu pienācīgu izpildi;
 - (2) ir kvalificēti un pilnvaroti pieņemt lēmumus attiecībā uz darbībām, kas uzņēmumam rada attiecīgus ienākumus, vai attiecībā uz uzņēmuma aktīviem;
 - (3) aktīvi, neatkarīgi un regulāri izmanto 2) punktā minēto pilnvarojumu;
 - (4) nav tāda uzņēmuma darbinieki, kas nav saistītais uzņēmums, un neveic direktora vai līdzvērtīga amata funkcijas citos uzņēmumos, kas nav saistītie uzņēmumi;

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1503 (2020. gada 7. oktobris) par Eiropas kolektīvās finansēšanas pakalpojumu sniedzējiem uzņēmējdarbībai un ar ko groza Regulu (ES) 2017/1129 un Direktīvu (ES) 2019/1937 (OV L 347, 20.10.2020., 1. lpp.).

³¹ COM/2020/593 final.

- ii) lielākā daļa uzņēmuma pilnslodzes ekvivalenta darbinieku ir rezidenti nodokļu vajadzībām uzņēmuma dalībvalstī vai atrodas no minētajām dalībvalstīm tādā attālumā, kas ir savienojams ar viņu pienākumu pienācīgu izpildi, un šādi darbinieki ir kvalificēti veikt darbības, kas uzņēmumam rada attiecīgos ienākumus.
2. Šā panta 1. punktā minētie uzņēmumi savai nodokļu deklarācijai pievieno dokumentārus pierādījumus. Dokumentārajos pierādījumos ietilpst šāda informācija:
- a) adrese un telpu veids;
 - b) bruto ieņēmumu summa un to veids;
 - c) saimnieciskās darbības izdevumu summa un to veids;
 - d) saimnieciskās darbības veids, kas veikta, lai radītu attiecīgos ienākumus;
 - e) direktoru skaits, to kvalifikācijas, pilnvaras un rezidence nodokļu vajadzībām vai pilnslodzes ekvivalenta darbinieku, kuri veic saimniecisko darbību, kas rada attiecīgos ienākumus, skaits un to kvalifikācija, rezidence nodokļu vajadzībām;
 - f) ārpalpojamos nodotas saimnieciskās darbības;
 - g) bankas konta numurs, visas pilnvaras, kas piešķirtas, lai piekļūtu bankas kontam un izmantotu vai izdotu norādījumus par maksājumu, un pierādījumi par konta darbību.

8. pants

Prezumpcija par minimālo saturu nodokļu vajadzībām

- 1. Uzskata, ka uzņēmumam, kas deklarē, ka tas atbilst visiem 7. panta 1. punktā noteiktajiem minimālā satura rādītājiem un sniedz pietiekamus apliecinošus dokumentārus pierādījumus saskaņā ar 7. panta 2. punktu, ir minimālais saturs attiecīgajā taksācijas gadā.
- 2. Uzskata, ka uzņēmumam, kas deklarē, ka tas neatbilst vienam vai vairākiem 7. panta 1. punktā noteiktajiem rādītājiem vai nesniedz pietiekamus apliecinošus dokumentārus pierādījumus saskaņā ar 7. panta 2. punktu, nav minimālā satura attiecīgajā taksācijas gadā.

9. pants

Prezumpcijas atspēkošana

- 1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai ļautu uzņēmumiem, par kuriem saskaņā ar 8. panta 2. punktu ir spēkā prezumpcija, ka tiem nav minimālā satura, atspēkot šo prezumpciju, iesniedzot jebkādas papildu apliecinošus pierādījumus par saimniecisko darbību, ko tie veic, lai radītu attiecīgos ienākumus.
- 2. Šā panta 1. punkta vajadzībām uzņēmumi sniedz šādus papildu pierādījumus:
 - a) dokumentu, kas ļauj noskaidrot uzņēmuma dibināšanas komerciālo pamatojumu;
 - b) informāciju par darbinieku profiliem, tostarp viņu pieredzes līmeni, lēmumu pieņemšanas pilnvarām kopējā struktūrā, lomām un amatiem struktūrhēmā, darba līguma veidu, kvalifikācijas un nodarbinātības ilgumu;

- c) konkrētus pierādījumus par to, ka lēmumu pieņemšana par darbību, kas rada attiecīgos ienākumus, notiek uzņēmuma dalībvalstī.
3. Dalībvalsts uzskata, ka uzņēmums ir atspēkojis prezumpciju, ja pierādījumi, ko uzņēmums ir sniedzis saskaņā ar 2. punktu, pierāda, ka uzņēmums ir veicis un nepārtraukti kontrolējis saimniecisko darbību, kas radījusi attiecīgos ienākumus, vai, ja ienākumu nav, uzņēmuma aktīvus, kā arī uzņēmies ar tiem saistītos riskus.
4. Pēc tā taksācijas gada beigām, attiecībā uz kuru uzņēmums veiksmīgi atspēkoja prezumpciju saskaņā ar 3. punktu, dalībvalsts piecus gadus var uzskatīt, ka uzņēmums ir atspēkojis prezumpciju, ar nosacījumu, ka uzņēmuma faktiskie un juridiskie apstākļi šajā laikposmā paliek nemainīgi.

10. pants

Atbrīvojums no pienākumiem

1. Dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus, lai ļautu uzņēmumam, kas atbilst 6. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, pieprasīt atbrīvojumu no šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem, ja uzņēmuma pastāvēšana nesamazina tā faktiskā(-o) īpašnieka(-u) vai visas grupas, kurā uzņēmums ir dalībnieks, nodokļu saistības.
2. Dalībvalsts var piešķirt minēto atbrīvojumu uz vienu taksācijas gadu, ja uzņēmums sniedz pietiekamus un objektīvus pierādījumus tam, ka tā iesaistīšanās rezultātā netiek piešķirts nodokļu atvieglojums attiecīgi tā faktiskajam(-iem) īpašniekam(-iem) vai grupai kopumā. Minētie pierādījumi ietver informāciju par grupas struktūru un tās darbībām. Šie pierādījumi kopējo nodokļa summu, kas jāmaksā attiecīgi faktiskajam(-iem) īpašniekam(-iem) vai grupai kopumā, ņemot vērā uzņēmuma iesaistīšanos, ļauj salīdzināt ar summu, kas tādos pašos apstākļos būtu jāmaksā, ja uzņēmuma nebūtu.
3. Pēc tā taksācijas gada beigām, par kuru piešķirts atbrīvojums saskaņā ar 2. punktu, dalībvalsts var pagarināt atbrīvojuma spēkā esību uz pieciem gadiem ar nosacījumu, ka uzņēmuma, tostarp attiecīgi faktiskā(-o) īpašnieka(-u) un grupas, faktiskie un juridiskie apstākļi attiecīgajā laikposmā paliek nemainīgi.

III NODAĻA

NODOKĻU REŽĪMS UZŅĒMUMIEM, KURIEM NAV MINIMĀLĀ SATURA NODOKĻU VAJADZĪBĀM

11. pants

Fiskālās sekas, ja dalībvalstī, kas nav uzņēmuma dalībvalsts, nav minimālā satura nodokļu vajadzībām

1. Dalībvalstis, kas nav uzņēmuma dalībvalsts, neņem vērā nekādus nolīgumus un konvencijas, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kas ir spēkā ar uzņēmuma dalībvalsti, kā arī Direktīvas 2011/96/ES 4., 5. un 6. pantu un Direktīvas 2003/49/EK 1. pantu, ciktāl minētās direktīvas ir piemērojamas tādēļ, ka uzņēmums tiek uzskatīts par dalībvalsts rezidentu nodokļu vajadzībām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) ir spēkā prezumpcija, ka uzņēmumam nav minimālā satura;

- b) uzņēmums neatspēko a) apakšpunktā minēto prezumpciju par konkrēto taksācijas gadu.
2. Uzņēmuma akcionāra(-u) dalībvalsts uzliek nodokli uzņēmuma attiecīgajiem ienākumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu tieši uzkrājušies uzņēmuma akcionāram(-iem), un atskaita visus nodokļus, kas par šādiem ienākumiem samaksāti uzņēmuma dalībvalstī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) attiecīgie ienākumi uzkrājas uzņēmumam, par kuru ir spēkā prezumpcija, ka tam nav minimālā satura;
 - b) uzņēmums neatspēko a) apakšpunktā minēto prezumpciju;
 - c) gan uzņēmuma akcionāri, gan maksātājs ir rezidenti nodokļu vajadzībām kādā dalībvalstī.

Pirmo daļu piemēro neatkarīgi no jebkādiem nolīgumiem vai konvencijām, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kas ir spēkā ar citu dalībvalsti.

Ja maksātājs nav rezidents nodokļu vajadzībām kādā dalībvalstī, uzņēmuma akcionāra(-u) dalībvalsts attiecīgos ienākumus, kas uzkrājas uzņēmumam, apliek ar nodokli saskaņā ar valsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu tieši uzkrājušies uzņēmuma akcionāram(-iem), neskarot nolīgumus vai konvencijas, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kas ir spēkā starp uzņēmuma akcionāru dalībvalsti un maksātāja trešās valsts jurisdikciju.

Ja uzņēmuma akcionārs(-i) nav rezidents nodokļu vajadzībām kādā dalībvalstī, šo ienākumu maksātāja dalībvalsts piemēro ieturējuma nodokli saskaņā ar valsts tiesību aktiem, neskarot nevienu nolīgumu vai konvenciju, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un ir spēkā ar uzņēmuma akcionāra(-u) trešās valsts jurisdikciju.

3. Ja 4. pantā minētais īpašums pieder uzņēmumam, attiecībā uz kuru ir spēkā prezumpcija, ka tam nav minimālā satura, un tas neatspēko šo prezumpciju:
- a) dalībvalsts, kurā atrodas 4. panta e) punktā minētais īpašums, uzliek nodokli šādam īpašumam saskaņā ar valsts tiesību aktiem tā, it kā šāds īpašums tieši piederētu uzņēmuma akcionāram(-iem), neskarot nevienu nolīgumu vai konvenciju, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kas ir spēkā uzņēmuma akcionāra(-u) jurisdikcijā;
 - b) uzņēmuma akcionāra(-u) dalībvalsts uzliek nodokli šādam īpašumam saskaņā ar valsts tiesību aktiem tā, it kā uzņēmuma akcionāram(-iem) tas piederētu tieši, neskarot nevienu nolīgumu vai konvenciju, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam un kas ir spēkā tajā jurisdikcijā, kurā atrodas īpašums.

12. pants

Fiskālās sekas, ja uzņēmumam savā dalībvalstī nav minimālā satura nodokļu vajadzībām

Ja uzņēmumam nav minimālā satura nodokļu vajadzībām tajā dalībvalstī, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām, tad šī dalībvalsts pieņem jebkuru no šādiem lēmumiem:

- a) atteikt uzņēmumam izdot nodokļu rezidenta apliecību, lai to izmantotu ārpus šīs dalībvalsts jurisdikcijas;

- b) izdot nodokļu rezidenta apliecību, kurā noteikts, ka uzņēmumam nav tiesību gūt labumu no nolīgumiem un konvencijām, kas paredz novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumiem un attiecīgā gadījumā kapitālam, un no starptautiskiem nolīgumiem ar līdzīgu mērķi vai sekām, kā arī no Direktīvas 2011/96/ES 4., 5. un 6. panta un Direktīvas 2003/49/EK 1. panta.

IV NODAĻA INFORMĀCIJAS APMAIŅA

13. pants **Grozījumi Direktīvā 2011/16/ES**

Direktīvu 2011/16/ES groza šādi:

- (1) direktīvas 3. panta 9) punktu groza šādi:
- a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “a) direktīvas 8. panta 1. punktā un 8.a līdz 8.ad pantā – iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos; direktīvas 8. panta 1. punktā atsauce uz pieejamo informāciju attiecas uz informāciju, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar minētās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;”;
- b) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “c) pārējos šīs direktīvas noteikumos, izņemot 8. panta 1. un 3.a punktu un 8.a līdz 8.ad pantu, – tādas iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana, kas paredzēta šā punkta a) un b) apakšpunktā.”;
- (2) direktīvas II nodaļas II iedaļā pievieno šādu 8.ad pantu:

“8.ad pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par uzņēmumiem, kam jāsniedz informācija par minimālā satura rādītājiem, darbības joma un nosacījumi

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas saņem informāciju no uzņēmuma, kurš veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, saskaņā ar 7. pantu Padomes direktīvā [OP] (ierakstīt pilnu nosaukumu un OV atsauci)*, veicot automātisku apmaiņu, 30 dienu laikā pēc minētās informācijas saņemšanas paziņo šo informāciju visu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar 4. punktu un piemērojamiem praktiskiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu.
2. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas apliecina, ka uzņēmums ir atspēkojis prezumpciju saskaņā ar direktīvas [OP] 9. pantu vai ka uzņēmums ir atbrīvots saskaņā ar minētās direktīvas 10. pantu, 30 dienu laikā pēc šādas apliecināšanas, veicot automātisku apmaiņu, paziņo šādu informāciju visu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar piemērojamiem praktiskiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas saskaņā ar šādas dalībvalsts tiesību aktiem, tostarp veicot revīziju, secina, ka uzņēmums neatbilst direktīvas [OP] 7. pantā noteiktajiem minimālā satura rādītājiem, 30 dienu laikā no dienas, kad ir zināms revīzijas galīgais rezultāts, paziņo šādu informāciju visu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar piemērojamiem praktiskiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu.
4. Informācijā, ko dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo saskaņā ar 1. punktu, ietver šādus datus par katru uzņēmumu:
 - a) tā uzņēmuma nodokļa maksātāja identifikācijas numurs (NMIN), kuram ir pienākums ziņot saskaņā ar direktīvas [OP] 6. pantu;
 - b) tā uzņēmuma PVN maksātāja numurs, kuram ir pienākums ziņot saskaņā ar direktīvas [OP] 6. pantu, ja tāds ir;
 - c) uzņēmuma akcionāru un uzņēmuma faktiskā(-o) īpašnieka(-u) identifikācija, kā noteikts 3. panta 5. un 6. punktā;
 - d) to pārējo dalībvalstu identifikācija, ja tādas ir, kuras varētu skart uzņēmuma sniegtā informācija;
 - e) jebkuras tādas personas identifikācija citās dalībvalstīs, kuru varētu skart uzņēmuma sniegtā informācija;
 - f) deklarācija, ko uzņēmums iesniedzis saskaņā ar 7. panta 1. punktu;
 - g) pierādījumu, ko uzņēmums iesniedzis saskaņā ar 7. panta 2. punktu, kopsavilkums.
5. Neskarot 4. punktu, informācijā, kas dalībvalsts kompetentajai iestādei jāpaziņo saskaņā ar 2. punktu, iekļauj arī šādu informāciju:
 - h) dalībvalsts kompetentās iestādes apliecinājums, ka uzņēmums ir atspēkojis prezumpciju saskaņā ar direktīvas [OP] 9. pantu vai ka uzņēmums ir atbrīvots no informācijas sniegšanas pienākuma saskaņā ar minētās direktīvas 10. pantu;
 - i) to papildu pierādījumu kopsavilkums, kurus kompetentā iestāde uzskata par būtiskiem, lai izdotu apliecinājumu, ka prezumpcija ir atspēkota saskaņā ar direktīvas [OP] 9. pantu vai ka uzņēmums ir atbrīvots no informācijas sniegšanas pienākuma saskaņā ar minētās direktīvas 10. pantu.
6. Neskarot 4. punktu, informācijā, kas dalībvalsts kompetentajai iestādei jāpaziņo saskaņā ar 3. punktu, iekļauj arī revīzijas ziņojumu, ja šādu ziņojumu ir izdevusi kompetentā iestāde.
7. Lai veicinātu 4., 5. un 6. punktā minētās informācijas apmaiņu, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem praktiskos pasākumus, kas vajadzīgi šā panta 1. līdz 6. punkta īstenošanai, tostarp pasākumus ar mērķi standartizēt šā panta 4., 5. un 6. punktā minētās informācijas paziņošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 26. panta 2. punktā.
8. Šā panta 1. līdz 5. punktā “uzņēmums” ir uzņēmums, kas definēts direktīvas [OP] 3. panta 1) punktā.
9. Apstrādāto informāciju glabā 5 gadus un jebkurā gadījumā ne ilgāk, kā nepieciešams šīs direktīvas mērķu sasniegšanai.
10. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par datu pārziņiem, un Komisiju uzskata par datu apstrādātāju.

11. Dalībvalstis 4. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētās informācijas neatļautas izpaušanas gadījumā var nolemt kā riska mazināšanas pasākumu apturēt informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu ar to dalībvalsti, kurā notikusi neatļautā izpaušana.”;

(3) direktīvas 20. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem standarta veidlapas, tostarp valodu lietojuma kārtību, šādos gadījumos:

- a) automātiskajai informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu saskaņā ar 8.a pantu – līdz 2017. gada 1. janvārim;
- b) automātiskajai informācijas apmaiņai par ziņojamām pārrobežu shēmām saskaņā ar 8.ab pantu – līdz 2019. gada 30. jūnijam;
- c) automātiskajai informācijas apmaiņai par uzņēmumiem, kuriem saskaņā ar 8.ad pantu ir jāziņo informācija par minimālā satura rādītājiem – līdz 2024. gada 1. janvārim.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 26. panta 2. punktā.

Minētās standarta veidlapas nepārsniedz 8.a panta 6. punktā, 8.ab panta 14. punktā un 8.ad panta 4., 5. un 6. punktā minētos informācijas apmaiņas elementus un tādus citus saistītus laukus, kuri saistīti ar šiem elementiem un kuri ir vajadzīgi, lai sasniegtu attiecīgi 8.a, 8.ab un 8.ac panta mērķus.

Pirmajā daļā minētā valodu lietojuma kārtība neliedz dalībvalstīm paziņot 8.a, 8.ab un 8.ad pantā minēto informāciju jebkurā Savienības oficiālajā valodā. Tomēr minētajā valodu lietojuma kārtībā var būt paredzēts, ka galvenie šādas informācijas elementi tiek nosūtīti arī citā Savienības oficiālajā valodā.”;

(4) direktīvas 21. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.a panta 1. un 2. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automātisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Komisija līdz 2019. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.ab panta 13., 14. un 16. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automātisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Komisija līdz 2024. gada 30. jūnijam izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.ad panta 1., 2. un 3. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automātisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktoriņā. Arī Komisijai ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktoriņā, tomēr saskaņā ar ierobežojumiem, kuri izklāstīti attiecīgi 8.a panta 8. punktā un 8.ab panta 17. punktā. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem praktiskos pasākumus, kas nepieciešami šā punkta

pirmās, otrās un trešās daļas īstenošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 26. panta 2. punktā.

Kamēr minētais drošais centrālais direktorijs vēl nedarbojas, 8.a panta 1. un 2. punktā, 8.ab panta 13., 14. un 16. punktā un 8.ad panta 1., 2. un 3. punktā paredzēto automatisko informācijas apmaiņu veic saskaņā ar šā panta 1. punktu un piemērojamiem praktiskajiem pasākumiem.”.

V NODAĻA IZPILDE

14. pants **Sankcijas**

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis nodrošina, ka minētās sankcijas ietver administratīvu naudas sodu vismaz 5 % apmērā no uzņēmuma apgrozījuma attiecīgajā taksācijas gadā, ko piemēro, ja uzņēmums, kuram ir jāziņo saskaņā ar 6. pantu par konkrētu taksācijas gadu, noteiktajā termiņā neizpilda šādu prasību vai nodokļu deklarācijā, kas paredzēta 7. pantā, sniedz nepatiesu informāciju.

15. pants **Nodokļu revīzijas pieprasījums**

Ja vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka uzņēmums, kas ir rezidents nodokļu vajadzībām citā dalībvalstī, nav izpildījis savas saistības saskaņā ar šo direktīvu, pirmā minētā dalībvalsts var lūgt otras minētās dalībvalsts kompetento iestādi veikt uzņēmuma nodokļu revīziju.

Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde to uzsāk viena mēneša laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas un veic nodokļu revīziju saskaņā ar nodokļu revīzijas noteikumiem, kas ir spēkā pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī.

Kompetentā iestāde, kas veikusi nodokļu revīziju, pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir zināmi nodokļu revīzijas rezultāti, sniedz pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentajai iestādei atsauksmes par šādas revīzijas rezultātiem.

16. pants **Uzraudzība**

1. Par katru taksācijas gadu dalībvalstis Komisijai dara zināmu šādu informāciju:
 - a) to uzņēmumu skaits, kas atbilst 6. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
 - b) to uzņēmumu skaits, kas snieguši informāciju saskaņā ar 7. pantu;
 - c) sankcijas, kas piemērotas saskaņā ar 14. pantu par neatbilstību šīs direktīvas prasībām;
 - d) to uzņēmumu skaits, par kuriem ir spēkā prezumpcija, ka tiem nav minimālā satura saskaņā ar 8. pantu, un to uzņēmumu skaits, kuri ir atspēkojuši šādu prezumpciju saskaņā ar 9. pantu;

- e) to uzņēmumu skaits, kas atbrīvoti no šīs direktīvas prasībām saskaņā ar 10. pantu;
- f) revīziju skaits uzņēmumos, kas atbilst 6. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
- g) to gadījumu skaits, kad par uzņēmumu, par kuru bija spēkā prezumpcija, ka tam ir minimālais saturs, konkrēti pēc revīzijas tika konstatēts, ka tas neveic būtisku darbību;
- h) iesniegto informācijas apmaiņas pieprasījumu skaits un saņemto pieprasījumu skaits;
- i) iesniegto nodokļu revīzijas pieprasījumu skaits un saņemto pieprasījumu skaits.

Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma paziņo Komisijai jebkādu citu informāciju, kas vajadzīga, lai uzraudzītu un novērtētu šīs direktīvas īstenošanu.

2. Dalībvalstis 1. punktā minēto informāciju paziņo reizi divos gados līdz tā taksācijas gada 31. decembrim, kas seko divu gadu laikposma beigām.

17. pants

Ziņojumi

1. Komisija līdz 2028. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.
2. Sagatavojot ziņojumu, Komisija ņem vērā informāciju, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 15. pantu.
3. Komisija šo ziņojumu publicē savā tīmekļa vietnē.

VI NODAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

18. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [2023. gada 30. jūnijam] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no [2024. gada 1. janvāra].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

1. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

UNSHELL

1.2. Attiecīgā politikas joma

Nodokļu politika.

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

X jaunu darbību

jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību¹

esošas darbības pagarināšanu

vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

Priekšlikuma nolūks ir samazināt nodokļu ieņēmumu zaudējumus, kuri saistīti ar nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas ES rodas čaulas vienību izmantošanas rezultātā. Turklāt priekšlikums ļaus dalībvalstīm precīzi aprakstīt un kvantificēt nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas apmēru ES saistībā ar čaulas vienībām. Visbeidzot, priekšlikumam būtu vēl vairāk jāattur no čaulas vienību izveides Eiropas Savienībā.

1.4.2. Konkrētie mērķi

Konkrētie mērķi

1) Apzināt ES čaulas vienības, kas pakļautas nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas riskam, izmantojot objektīvus satura kritērijus. Attiecībā uz čaulas vienību, kam ir identificēts nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas risks, priekšlikumā ir izklāstītas skaidras, iepriekš noteiktas un kopīgas fiskālās sekas visā ES, lai novērstu nodokļu zaudējumus.

2) Dalībvalstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pieejamai informācijai, lai varētu identificēt čaulas vienības, kas ir rezidenti/veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs un novērst nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu pārrobežu situācijās, piemēram, liedzot nodokļu nolīgumā paredzētās priekšrocības attiecībā uz ieturamajiem nodokļiem.

3) Priekšlikuma mērķis ir vispirms atturēt trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējus (TUPS) no čaulas vienību izveides ES. Iepriekš 1) punktā minētie satura kritēriji ir paredzēti, lai cīnītos tieši pret TUPS piedāvātajiem pakalpojumiem, piemēram, pasta adresu izveidošanu, ko TUPS nodrošina čaulas vienībām.

¹ Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Aptvertajām vienībām būs jāinformē nodokļu administrāciju par to, vai tās atbilst minimālajiem satura rādītājiem. Vienībām, kas neatbilst šiem rādītājiem, būs fiskālas sekas.

1.4.4. Snieguma rādītāji

Norādīt, pēc kādiem rādītājiem seko līdzī progresam un sasniegumiem.

Mērķi	Rādītāji	Mērīšanas instrumenti/datu avoti
Vienotu satura kritēriju izmantošana čaulas vienību identificēšanai, lai novērstu nodokļu ieņēmumu zaudējumus, ko rada izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana.	Papildu nodokļu ieņēmumi tiek nodrošināti, pateicoties iniciatīvai, kas liedz čaulas vienībām gūt nodokļu priekšrocības valsts vai pārrobežu līmenī.	Automātiskās informācijas apmaiņas ikgadējais novērtējums (avots: dalībvalstu nodokļu administrācijas).
Sniegt informāciju dalībvalstīm, lai identificētu čaulas vienības, ko lieto nodokļu ļaunprātīgai izmantošanai.	Informācijas apmaiņas gadījumu skaits par čaulas vienībām un atbilstības nodrošināšanas pasākumi dalībvalstīs.	Dati, kas dalībvalstīm katru gadu jāiesniedz Komisijai uzraudzības nolūkā (avots: dalībvalstu nodokļu administrācijas).
Atturoša ietekme uz čaulas vienību izveidi, ko ES veic TUPS.	Dalībvalstu veikts kvalitatīvs novērtējums par iniciatīvas ietekmi uz TUPS atturēšanu no tādu pakalpojumu kā čaulas vienību izveide piedāvāšanas.	Automātiskās informācijas apmaiņas ikgadējais novērtējums (avots: dalībvalstu nodokļu administrācijas).

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēšanas grafiks

Juridiskas vienības un juridiski veidojumi, kuriem ir jāsniedz informācija saskaņā ar priekšlikumu, veiks pašnovērtējumu par satura kritērijiem, lai noteiktu, vai tie ir pakļauti nodokļu ļaunprātīgas izmantošanas riskam. Informācija par vienībām un veidojumiem, kam dalībvalstīs jāveic pašnovērtējums, tiks automātiski sniegta citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Šajā sakarā kompetentajām iestādēm tiks prasīts iesniegt izpausto informāciju centrālajā direktoriņā, kur tā būs pieejama visām

dalībvalstīm. Komisijai tiks piešķirta ierobežota piekļuve direktorijam, lai nodrošinātu, ka tā ir pietiekami informēta, lai uzraudzītu direktīvas darbību. Priekšlikumā tiks izmantoti praktiskie pasākumi, kas pašlaik paredzēti Direktīvā 2011/16/ES par administratīvu sadarbību tiešo nodokļu jomā (“DAS”).

Attiecībā uz laiku, kas vajadzīgs pēc pārējo centrālo direktoriju, kuri paredzēti informācijas par nodokļiem apmaiņas vajadzībām, izveides, piemēram, DAS3 un DAS6, dalībvalstīm un Komisijai būtu vajadzīgi vismaz 18 mēneši pēc priekšlikuma pieņemšanas, lai varētu ieviest sistēmas, kas ļautu veikt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Īstenošana ar uzsākšanas periodu ir plānota no 2024. gada janvāra.

- 1.5.2. *Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē “Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība” ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.*

Priekšlikuma mērķis nav aizstāt spēkā esošos valstu un starptautiskos noteikumus, kuru mērķis ir apkarot čaulas vienību nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu ES. Tā vietā priekšlikuma mērķis ir pastiprināt un papildināt esošos pasākumus, izvirzot objektīvus satura kritērijus, lai novērstu nodokļu ļaunprātīgu izmantošanu pārrobežu kontekstā. Ja noteikumi būtu vienoti, tiktu nodrošināta konsekvence attiecībā uz satura prasībām nodokļu vajadzībām visā ES, kā arī attiecībā uz pretpasākumiem, kas jāpiemēro, tostarp fiskālajām sekām un sankcijām par neatbilstību.

Grupas uzņēmumiem visā ES būtu apjomradīti ietaupījumi, jo būtu jāpiemēro tikai viens noteikumu kopums par saturu. Tas nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un godīgu konkurenci uzņēmumiem ES.

- 1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Šī iniciatīva ir jauns mehānisms. Vēlamais risinājums ietekmes novērtējumā ir balstīts uz pieeju, ko ES izmanto, novērtējot saturu attiecīgajās trešās valstīs kā daļu no procesa, kura rezultātā tiek izveidots un atjaunināts ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas nodokļu vajadzībām. Tā mērķis ir atkārtot dažas šā procesa iezīmes.

- 1.5.4. *Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Komisijas paziņojumā par uzņēmējdarbības nodokļiem 21. gadsimtā Komisija apņēmas līdz 2021. gada beigām iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kurā izklāstīti Savienības noteikumi, lai neitralizētu čaulas vienību ļaunprātīgu izmantošanu nodokļu vajadzībām. Priekšlikumā tiks izmantotas procedūras, pasākumi un IT rīki, kas jau ir izveidoti vai tiek izstrādāti saskaņā ar DAS.

- 1.5.5. *Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums*

Iniciatīvas īstenošanas izmaksas finansēs no ES budžeta tikai attiecībā uz automatiskās informācijas apmaiņas sistēmas galvenajiem komponentiem. Citādi paredzēto pasākumu īstenošana būs dalībvalstu ziņā.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

Ierobežots ilgums

- Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.-[DD.MM.]GGGG.
- Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām - no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām - no GGGG. līdz GGGG. gadam.

Beztermiņa

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG. gadam,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi²

Komisijas īstenota tieša pārvaldība

- ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ko veic izpildaģentūras.

Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

Netieša pārvaldība, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

- trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;
- starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;
- publisko tiesību subjektiem;
- privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;
- dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuriem sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

Piezīmes

Šā priekšlikuma pamatā ir spēkā esošais regulējums un sistēmas automātiskai informācijas apmaiņai, izmantojot centrālo direktoriju iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem (“DAS3”) un ziņojamām pārrobežu nodokļu shēmām (“DAS6”), kas tika izstrādātas saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 21. pantu saistībā ar šiem iepriekšējiem DAS grozījumiem. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādā standarta veidlapas un formātus informācijas apmaiņai, izmantojot īstenošanas pasākumus. Attiecībā uz CCN tīklu, kas ļaus dalībvalstīm apmainīties ar informāciju, Komisija ir atbildīga par šā tīkla izstrādi un dalībvalstis apņemsies izveidot piemērotu valsts infrastruktūru, kura nodrošinās informācijas apmaiņas iespēju CCN tīklā.

² Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Komisija nodrošinās, ka tiek ieviesti pasākumi, lai pārraudzītu un novērtētu, kā darbojas intervence, un salīdzinātu rezultātus ar galvenajiem politikas mērķiem. Ņemot vērā, ka regulējums “*Unshell*” ietver izmaiņas DAS, uzraudzību un novērtēšanu varētu veikt saskaņā ar citiem administratīvās sadarbības elementiem.

Dalībvalstis katru gadu iesniegs Komisijai datus, lai iegūtu informāciju, kas izklāstīta iepriekš minētajā tabulā par darbības rādītājiem, kurus izmantos, lai uzraudzītu atbilstību priekšlikumam.

Tā kā ir pieejami uzraudzības dati, Komisija pārskatīs intervences darbības jomu, lai izskatītu iespēju to paplašināt ar nolūku aptvert vēl citas nozares, un/vai pārskatīt dažas tās iezīmes.

Piecus gadus pēc priekšlikuma īstenošanas tiks veikts novērtējums, kas ļaus Komisijai pārskatīt politikas rezultātus attiecībā uz tās mērķiem, kā arī vispārējo ietekmi uz nodokļu ieņēmumiem, uzņēmumiem un iekšējo tirgu.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. *Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgušanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums*

Iniciatīvas īstenošana būs dalībvalstu kompetento iestāžu (nodokļu administrāciju) ziņā. Tās būs atbildīgas par savu valsts sistēmu un pielāgojumu finansēšanu, kas vajadzīgi, lai notiktu informācijas apmaiņa ar centrālo direktoriju, kuru paredzēts izveidot priekšlikuma vajadzībām.

Komisija izveidos infrastruktūru, tostarp centrālo direktoriju, kas ļaus dalībvalstīm apmainīties ar informāciju par čaulas vienību identificēšanu. DAS vajadzībām ir izveidotas IT sistēmas, kas tiks izmantotas šai iniciatīvai. Komisija finansēs sistēmas, kas vajadzīgas, lai varētu notikt apmaiņa, tostarp centrālo direktoriju, uz kuru attieksies galvenie kontroles elementi, proti, iepirkuma līgumu kontrole, iepirkuma tehniskā pārbaude, saistību *ex ante* pārbaude un maksājumu *ex ante* pārbaude.

2.2.2. *Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu*

Ierosinātās intervences pamatā būs deklarēšanas sistēma, kas ietver risku, ka juridiskas vienības un veidojumi var nedeklarēt informāciju vai var deklarēt nepatiesu informāciju, kura ir nepieciešama, lai sniegtu pašnovērtējumu par satura kritērijiem saskaņā ar priekšlikumu. Dalībvalstīm būs jāveic šādu pašnovērtējumu revīzija un katru gadu jānosūta Komisijai statistikas dati, tostarp revidēto vienību skaits un sankcijas par neatbilstību.

Lai novērstu juridisko vienību un veidojumu neatbilstības risku, priekšlikumā ir ietverta sankciju sistēma. Valstu nodokļu iestādes būs atbildīgas par sankciju izpildi un vispārīgāk — par atbilstības nodrošināšanu regulējumam “*Unshell*”. Sankcijas ir noteiktas pietiekami augstā līmenī, lai tās būtu atturošas. Turklāt valstu nodokļu administrācijas varēs veikt revīzijas, lai konstatētu un novērstu neatbilstību.

Lai uzraudzītu priekšlikuma pareizu piemērošanu, Komisijai būs ierobežota piekļuve centrālajam direktorijam, kur dalībvalstis apmainīsies ar informāciju par vienībām un veidojumiem, kuri sniedz informāciju saskaņā ar šo priekšlikumu.

Kontroles stratēģijas galvenie elementi ir šādi.

Iepirkuma līgumi

Finanšu regulā noteiktās iepirkuma kontroles procedūras: jebkurš iepirkuma līgums tiek noslēgts, ievērojot noteikto pārbaudes procedūru, ko Komisijas dienesti veic attiecībā uz maksājumiem, ņemot vērā līgumiskās saistības un pareizu finanšu un vispārīgo pārvaldību. Visos starp Komisiju un saņēmējiem noslēgtajos līgumos ir paredzēti pasākumi krāpšanas apkarošanai (pārbaudes, ziņojumi utt.). Tiek izstrādāti sīki atsauces nosacījumi, un tie veido katra konkrētā līguma pamatu. Pieņemšanas process notiek, stingri ievērojot *TAXUD TEMPO* metodoloģiju: sasniedzamie rezultāti tiek izskatīti, nepieciešamības gadījumā koriģēti un visbeidzot pilnībā apstiprināti (vai noraidīti). Nevienu rēķinu nevar apmaksāt, ja tam nav “apstiprinājuma vēstules”.

Iepirkuma tehniskā pārbaude

TAXUD ĢD veic sasniedzamo rezultātu kontroli un uzrauga līgumslēdzēju darbību un sniegtos pakalpojumus. Tas regulāri veic arī savu līgumslēdzēju kvalitātes un drošības pārbaudes. Kvalitātes pārbaudē tiek pārbaudīta līgumslēdzēja reālo procesu atbilstība to kvalitātes plānos definētajiem noteikumiem un procedūrām. Drošības pārbaudē uzmanība tiek vērsta uz konkrētiem procesiem, procedūrām un struktūru.

Papildus iepriekš minētajām kontrolēm *TAXUD* ĢD veic tradicionālo finanšu kontroli.

Ex ante saistību pārbaude

Visu saistību pārbaudi *TAXUD* ĢD veic Finanšu un cilvēkresursu darba korespondējošās nodaļas vadītājs. Līdz ar to *ex ante* pārbaude tiek veikta 100 % piešķirtajām summām. Šī procedūra nodrošina augsta līmeņa pārliecību par darījumu legalitāti un likumību.

Ex ante maksājumu pārbaude

Ex ante pārbauda 100 % maksājumu. Turklāt vismaz viens maksājums (no visām izdevumu kategorijām) nedēļā tiek izlases kārtā izvēlēts papildu *ex ante* pārbaudei, kuru veic Finanšu un cilvēkresursu darba korespondējošās nodaļas vadītājs. Attiecībā uz segumu nav noteikts mērķis, jo šādas pārbaudes mērķis ir pārbaudīt maksājumus “izlases veidā”, lai pārliecinātos, vai visi maksājumi tiek sagatavoti atbilstīgi prasībām. Atlikušie maksājumi katru dienu tiek apstrādāti saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

Deklarācijas, ko sastāda kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām (*AOSD*)

Visi *AOSD* paraksta deklarācijas, kuras pievienotas gada darbības pārskatam par konkrēto gadu. Šīs deklarācijas attiecas uz programmas darbībām. *AOSD* deklarē, ka darbības, kas saistītas ar budžeta izpildi, ir veiktas saskaņā ar labas finanšu pārvaldības principiem, ka esošās vadības un kontroles sistēmas sniedz pietiekamu pārliecību par darījumu likumību un pareizību, ka ar šīm darbībām saistītie riski ir pienācīgi identificēti un paziņoti un ka ir īstenoti riska mazināšanas pasākumi.

2.2.3. *Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)*

Izveidotie kontroles mehānismi ļauj *TAXUD* ĢD būt pietiekami pārliecinātam par izdevumu kvalitāti un likumību un samazināt neatbilstības risku. Iepriekšminētie kontroles stratēģijas pasākumi samazina potenciālos riskus zem noteiktā 2 % mērķa un attiecas uz visiem saņēmējiem. Citi papildu pasākumi turpmākai riska mazināšanai radītu neproporcionāli augstas izmaksas, tāpēc tie nav paredzēti. Kopējās izmaksas, kas saistītas ar minētās kontroles stratēģijas īstenošanu (attiecībā uz visiem izdevumiem saskaņā ar programmu *Fiscalis*), ir ierobežotas līdz 1,6 % no kopējiem maksājumiem. Paredzams, ka saistībā ar šo iniciatīvu tās paliks minētajā līmenī. Programmas kontroles stratēģija ierobežo neatbilstības risku praktiski līdz nullei un ir proporcionāla iespējamiem riskiem.

2.3. **Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi**

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1073/1999³ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96⁴, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kas finansēts saskaņā ar šo regulu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (1999. gada 25. maijs) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) (OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.).

⁴ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopieniu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
			no EBTA valstīm ²	no kandidātvalstīm ³	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	14.03.01.	Dif./nedif ¹ .				
	Nodokļu sistēmu darbības uzlabošana	Dif./nedif	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

- Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
			no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	Numurs	Dif.				
	nepiemēro	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

¹ Dif.= diferencētās apropriācijas, nedif.= nediferencētās apropriācijas.

² EBTA - Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

³ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs	14.03.01.
--	--------	-----------

TAXUD ĢD			2022	2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ
• Darbības apropriācijas									
Budžeta pozīcija 14.03.01.	Saistības	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Maksājumi	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
KOPĀ apropriācijas TAXUD ĢD	Saistības	=1a+1b +3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	Maksājumi	=2a+2b +3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	“Administratīvie izdevumi”
--	---	----------------------------

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē [tiesību akta finanšu pārskata pielikumā](#) (iekšējo noteikumu V pielikums), kurš starpdienestu konsultāciju vajadzībām tiek augšupielādēts sistēmā *DECIDE*.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata) pašreizējās cenās

2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ 2021.–2027. g.
------	------	------	------	------	--------------------------------------

							DFS	
<i>TAXUD ĢD</i>								
•	Cilvēkresursi	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444	
•	Pārējie administratīvie izdevumi: komandējumi	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028	
KOPĀ TAXUD ĢD		Apropriācijas	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

KOPĀ apropriācijas 7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ daudzgadu finanšu shēmā		(Saistību summa maksājumu summa) =	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
--	--	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata) pašreizējās cenās

		2023	2024	2025	2026	2027	KOPĀ 2021.–2027. g. DFS	
KOPĀ apropriācijas daudzgadu finanšu shēmas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ		Saistības	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
Maksājumi		0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398	

3.2.2. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads 2023	Gads 2024	Gads 2025	Gads 2026	Gads 2027	Gads 2028	Gads 2029	KOPĀ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	------

Daudzgbadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Citi administratīvie izdevumi	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Starpsumma – daudzgbadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Ārpus daudzgbadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS ¹								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma – ārpus daudzgbadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

KOPĀ	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

¹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.2.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	Gads 2023	Gads 2024	Gads 2025	Gads 2026	Gads 2027	Gads 2028	Kopā
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (Delegācijas)							
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)							
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)							
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu <i>FTE</i>)¹							
20 02 01 (<i>AC, END, INT</i> , ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)							
20 02 03 (<i>AC, AL, END, INT</i> un <i>JPD</i> delegācijās)							
XX 01 xx yy zz ²	- galvenajā mītnē						
	- delegācijās						
01 01 01 02 (<i>AC, END, INT</i> – netiešā pētniecība)							
01 01 01 12 (<i>AC, END, INT</i> – tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)							
KOPĀ	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Sanāksmju un sarakstes ar dalībvalstīm sagatavošana, darbs ar veidlapām, IT formātiem un centrālo direktoriju.
Ārštata darbinieki	nepiemēro

¹ *AC* – līgumdarbinieki, *AL* – vietējie darbinieki, *END* – valstu norīkotie eksperti, *INT* – aģentūru darbinieki, *JPD* – jaunākie eksperti delegācijās.

² Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.3. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikums/iniciatīva:

- pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā

--

- jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā

Paskaidrojiet, kas jā dara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas un budžeta pozīcijas, atbilstošās summas un instrumentus, kurus ierosināts izmantot.
--

- jāpārskata DFS

Paskaidrojiet, kas jā dara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un atbilstošās summas.

3.2.4. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- neparedz trešo personu līdzfinansējumu.
- paredz trešo personu līdzfinansējumu.

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N ¹	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

¹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

– Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

– Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

– pašu resursus

– citus ieņēmumus

– Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ²					Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	
			Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3			
.....pants									

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

² Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.